

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-59-10

Druk nr 3312
Warszawa, 29 lipca 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy o promocji
zatrudnienia i instytucjach rynku pracy
oraz o zmianie niektórych innych ustaw
z projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Pracy i Polityki Społecznej.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz
o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾**

Art. 1. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 2:

– lit. f otrzymuje brzmienie:

„f) nie złożyła wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej albo po złożeniu wniosku o wpis:

– zgłosiła do ewidencji działalności gospodarczej wnioski o zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i okres zawieszenia jeszcze nie upłynął albo

– nie upłynął jeszcze okres do, określonego we wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, dnia podjęcia działalności gospodarczej,”

– dodaje się lit. l w brzmieniu:

„l) nie podlega, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników;”

b) w pkt 12 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) koszt ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w przypadku osób nieposiadających prawa do

stypendium oraz osób posiadających prawo do stypendium, o którym mowa w art. 41 ust. 3b,”

c) w pkt 13 uchyla się lit. d,

d) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) przychodach – oznacza to przychody z innego tytułu niż zatrudnienie, inna praca zarobkowa, działalność gospodarcza, zasiłek lub inne świadczenie wypłacane z Funduszu Pracy, podlegające opodatkowaniu na podstawie przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych;”;

2) w art. 9 w ust. 1 w pkt 14 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) obowiązku zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, stypendium, innych nienależnie pobranych świadczeń lub kosztów szkolenia i przygotowania zawodowego dorosłych finansowanych z Funduszu Pracy;”;

3) w art. 10 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) stosowania standardów i warunków prowadzenia przez urzędy pracy usług rynku pracy, o których mowa w art. 35 ust. 5;”;

4) w art. 18c w ust. 2 dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) działalność w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu, o której mowa w przepisach o systemie oświaty;

7) działalność w zakresie kierowania osób do podmiotów w celu nabywania umiejętności praktycznych, w szczególności odbycia praktyki absolwenckiej, praktyki lub stażu zawodowego, niebędących zatrudnieniem lub inną pracą zarobkową; przepisy art. 19d oraz – w przypadku kierowania za granicę do podmiotów zagranicznych – przepisy art. 85 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

5) art. 18l otrzymuje brzmienie:

„Art. 18l. Marszałek województwa odmawia, w drodze decyzji, wpisu podmiotu do rejestru, w przypadku gdy:

- 1) podmiot nie spełnia któregokolwiek z warunków, o których mowa w art. 19;
- 2) podmiot wykreślono z rejestru w przypadkach, o których mowa w art. 18m pkt 3 i 5 – 8, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis;
- 3) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorcy wykonywania działalności gospodarczej objętej wpisem;
- 4) podmiot jest założony i prowadzony przez osobę fizyczną, która poprzednio dopuściła się naruszenia przepisów niniejszej ustawy, skutkującego wykreśleniem z rejestru podmiotu prowadzonego przez tę osobę, w przypadkach, o których mowa w art. 18m pkt 3 i 5 – 8, w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis.”;

6) art. 18o otrzymuje brzmienie:

„Art. 18o. Marszałek województwa sprawuje kontrolę w zakresie przestrzegania warunków prowadzenia agencji zatrudnienia, o których mowa w art. 19, 19a, 19e i 19f.”;

7) w art. 19e dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) zawieszeniu albo wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej, o których mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej, w terminie 14 dni od dnia zawieszenia albo wznowienia tej działalności.”;

8) w art. 22 w ust. 6 w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„celowość ich realizacji, biorąc pod uwagę w szczególności.”;

9) w art. 33:

a) w ust. 4:

– pkt 2b otrzymuje brzmienie:

„2b) rozpoczął realizację indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu socjalnym lub podpisał kontrakt socjalny, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 2; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od następnego dnia po dniu rozpoczęcia realizacji indywidualnego programu zatrudnienia socjalnego lub podpisania kontraktu socjalnego;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) nie stawił się w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie i nie powiadomił w okresie do 7 dni o uzasadnionej przyczynie tego niestawiennictwa; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje od dnia niestawienia się w powiatowym urzędzie pracy odpowiednio na okres wskazany w pkt 3, w zależności od liczby niestawiennictw;”

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) pozostaje niezdolny do pracy wskutek choroby lub przebywania w zakładzie leczenia odwykowego przez nieprzerwany okres 90 dni, przy czym za okres nieprzerwany uważa się również okresy niezdolności do pracy wskutek choroby oraz przebywania w zakładzie leczenia odwykowego w sytuacji, gdy każda kolejna przerwa między okresami niezdolności do pracy wynosi mniej niż 30 dni kalendarzowych; pozbawienie statusu bezrobotnego następuje z upływem ostatniego dnia wskazanego okresu 90-dniowego;”

b) w ust. 4a pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie podjął przygotowania zawodowego dorosłych albo nie podjął lub przerwał indywidualny plan działania, szkolenie, studia podyplomowe, o których mowa w art. 42a, uczestnictwo w programie specjalnym lub nie przystąpił do egzaminu, o którym mowa w art. 40 ust. 3a;”

c) po ust. 4c dodaje się ust. 4d – 4f w brzmieniu:

„4d. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego kobiety w ciąży oraz w okresie 30 dni po dniu porodu z powodu związanej z ciążą i porodem niezdolności do pracy trwającej przez nieprzerwany okres 90 dni, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, z wyjątkiem sytuacji złożenia wniosku o pozbawienie statusu przez samą bezrobotną.

4e. Starosta nie może pozbawić statusu bezrobotnego bezrobotnego, który został wpisany do Krajowego Rejestru Sądowego jako założyciel spółdzielni socjalnej po dniu zarejestrowania w powiatowym urzędzie pracy, w związku z uwzględnieniem przez starostę jego wniosku o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnej, do dnia następnego po dniu otrzymania tych środków.

4f. W przypadku gdy bezrobotnemu przyznano zasiłek na podstawie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, decyzja starosty o utracie statusu bezrobotnego oznacza także utratę prawa do tego zasiłku.”;

10) w art. 35 po ust. 2b dodaje się ust. 2c w brzmieniu:

„2c. W zakresie niezbędnym do realizacji usług rynku pracy publiczne służby zatrudnienia mogą przetwarzać dane osobowe osób korzystających z tych usług.”;

11) w art. 36:

a) ust. 5e otrzymuje brzmienie:

„5e. Powiatowy urząd pracy nie może przyjąć oferty pracy, jeżeli pracodawca zawarł w ofercie pracy wymagania, które naruszają zasadę równego traktowania w zatrudnieniu w rozumieniu przepisów prawa pracy, i mogą dyskryminować kandydatów do pracy, w szczególności ze względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę, religię, narodowość, przekonania polityczne, przynależność związkową, pochodzenie etniczne, wyznanie lub orientację seksualną.”,

b) po ust. 5e dodaje się ust. 5f i 5g w brzmieniu:

„5f. Powiatowy urząd pracy może nie przyjąć oferty pracy, w szczególności, jeżeli pracodawca w okresie 365 dni przed dniem zgłoszenia oferty pracy został ukarany lub skazany prawomocnym wyrokiem za naruszenie przepisów prawa pracy albo jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy.

5g. Odmowa przyjęcia oferty pracy przez powiatowy urząd pracy wymaga pisemnego uzasadnienia.”;

12) w art. 40:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Starosta inicjuje, organizuje i finansuje z Funduszu Pracy szkolenia bezrobotnych w celu podniesienia ich kwalifikacji zawodowych i innych kwalifikacji, zwiększających szansę na podjęcie lub utrzymanie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej, w szczególności w przypadku:”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starosta może skierować bezrobotnego na wskazane przez niego szkolenie, jeżeli uzasadni on celowość tego

szkolenia, a jego koszt w części finansowanej z Funduszu Pracy w danym roku nie przekroczy 300 % przeciętnego wynagrodzenia.”;

13) w art. 41:

a) uchyla się ust. 1a,

b) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Bezrobotnemu uprawnionemu w tym samym okresie do stypendium oraz zasiłku przysługuje prawo wyboru świadczenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość stypendium wynosi miesięcznie 120 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, jeżeli miesięczny wymiar godzin szkolenia wynosi co najmniej 150 godzin; w przypadku niższego miesięcznego wymiaru godzin szkolenia wysokość stypendium ustala się proporcjonalnie, z tym że stypendium nie może być niższe niż 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.”,

d) ust. 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a. Skierowany przez starostę na szkolenie w przypadku podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej w trakcie szkolenia ma prawo do ukończenia tego szkolenia bez konieczności ponoszenia jego kosztów.

3b. Bezrobotnemu skierowanemu przez starostę na szkolenie, który w trakcie szkolenia podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą, przysługuje stypendium w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, niezależnie od wymiaru godzin szkolenia, od dnia podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej do zakończenia

szkolenia. Od stypendium tego nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne.”,

e) po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. Do stypendium, o którym mowa w ust. 3b, nie stosuje się zasady proporcjonalnego ustalania jego wysokości, o której mowa w ust. 3. Stypendium, o którym mowa w ust. 3b, za niepełny miesiąc ustala się, dzieląc kwotę przysługującego stypendium przez 30 i mnożąc otrzymaną kwotę przez liczbę dni kalendarzowych przypadających w okresie, za który stypendium przysługuje.”,

f) po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Starosta może wyrazić zgodę na sfinansowanie z Funduszu Pracy, w formie zwrotu, poniesionych przez bezrobotnego kosztów przejazdu na egzamin, o którym mowa w art. 40 ust. 3a.”,

g) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Osoba, która z własnej winy nie ukończyła szkolenia, jest obowiązana do zwrotu kosztów szkolenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy przyczyną nieukończenia szkolenia było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.

7. Osobom skierowanym na szkolenie przez starostę, z wyjątkiem osób posiadających z tego tytułu prawo do stypendium, z wyłączeniem stypendium, o którym mowa w ust. 3b, przysługuje odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze szkoleniem oraz w drodze do miejsca szkolenia i z powrotem, wypłacane przez instytucję ubezpieczeniową, w której osoby te zostały ubezpieczone.”,

h) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Starosta może w umowie zawartej z instytucją szkoleniową przewidzieć przyznanie tej instytucji z Funduszu Pracy jednorazowej kwoty w wysokości do 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdego skierowanego bezrobotnego uczestniczącego w szkoleniu, który wskutek działań tej instytucji szkoleniowej podjął w ciągu 30 dni od dnia ukończenia szkolenia zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą i wykonuje je co najmniej przez 6 miesięcy.”;

14) w art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta może, na wniosek bezrobotnego, udzielić pożyczki na sfinansowanie kosztów szkolenia do wysokości 400 % przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w dniu podpisania umowy pożyczki w celu umożliwienia podjęcia lub utrzymania zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.”;

15) w art. 42a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy bezrobotny w trakcie odbywania studiów podyplomowych podejmie zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą, nie zawiesza się dofinansowania kosztów tych studiów do planowanego terminu ich ukończenia.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Bezrobotnemu, któremu starosta przyznał dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych, za okres uczestnictwa w tych studiach zgodnie z ich programem przysługuje stypendium w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1.”,

c) dodaje się ust. 6 – 8 w brzmieniu:

- „6. Uczestnikowi studiów podyplomowych, który w trakcie ich odbywania podjął zatrudnienie, inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą, nie zawiesza się wypłaty stypendium, o którym mowa w ust. 5, do planowanego terminu ukończenia tych studiów.
7. Uczestnikowi studiów podyplomowych, o którym mowa w ust. 6, przysługuje odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków powstałych w związku ze studiami podyplomowymi oraz w drodze do miejsca studiów i z powrotem, wypłacane przez instytucję ubezpieczeniową, w której uczestnik ten został ubezpieczony.
8. Starosta ze środków Funduszu Pracy ubezpiecza uczestnika studiów podyplomowych, o którym mowa w ust. 7, od następstw nieszczęśliwych wypadków, z zastrzeżeniem sytuacji, gdy uczestnik ten posiada już takie ubezpieczenie.”;

16) w art. 43:

- a) w ust. 1 zdanie wspólne otrzymuje brzmienie:

„– przepisy art. 40, art. 41 ust. 4 – 7, art. 42 i art. 42a ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do pracowników, osób wykonujących inną pracę zarobkową lub działalność gospodarczą w wieku 45 lat i powyżej, zainteresowanych pomocą w rozwoju zawodowym, po zarejestrowaniu się w urzędzie pracy, przepisy art. 40, art. 41 ust. 4 – 7, art. 42 i art. 42a ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio.”;

17) w art. 46:

- a) w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zrefundować producentowi rolnemu zamieszkującemu lub mającemu siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i prowadzącemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym, o którym mowa w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.³⁾), lub w dziale specjalnym produkcji rolnej, o którym mowa w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473 i Nr 105, poz. 655), zatrudniającemu w okresie ostatnich 6 miesięcy, w każdym miesiącu, co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy, koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie, nie wyższej jednak niż 6-krotnej wysokości przeciętnego wynagrodzenia;”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą i producent rolny, który otrzymał refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, jest obowiązany dokonać zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudniał na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest przyjmowane w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia

umowy z podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, producentem rolnym lub bezrobotnym.”,

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. W postępowaniach w przedmiocie przyznawania środków, o których mowa w ust. 1, w przypadku zastosowania formy zabezpieczenia zwrotu przyznanych środków w postaci poręczenia, mogą być przetwarzane następujące dane osobowe poręczyciela:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres zamieszkania;
- 3) numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz nazwa i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość;
- 4) uzyskiwane dochody z podaniem źródła i kwoty dochodu;
- 5) aktualne zobowiązania finansowe z podaniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia.

5b. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą, producent rolny i bezrobotny, ubiegający się o przyznanie środków, o których mowa w ust. 1, składa informacje o karalności za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.⁴⁾), w okresie 2 lat przed wystąpieniem z wnioskiem o przyznanie środków.”,

e) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania refundacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a,”;

18) w art. 53h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnik przygotowania zawodowego dorosłych, który z własnej winy przerwał program tego przygotowania lub nie

przystąpił do egzaminu kwalifikacyjnego, czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego, jest obowiązany do zwrotu kosztów tego przygotowania poniesionych z Funduszu Pracy, z wyjątkiem sytuacji, gdy powodem przerwania programu tego przygotowania lub nieprzystąpienia do egzaminu kwalifikacyjnego, czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego było podjęcie zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej.”;

19) w art. 53l ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Starosta może sfinansować koszty przejazdu do miejsca odbywania przygotowania zawodowego dorosłych, a przypadku gdy przygotowanie zawodowe dorosłych odbywa się w miejscowości innej niż miejsce zamieszkania, także koszty zakwaterowania, zgodnie z art. 44 i 45.”;

20) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. Starosta ustala i opłaca, w wysokości i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe od stypendiów wypłaconych na podstawie art. 41 ust. 3, art. 53 ust. 6, art. 53g ust. 1 oraz od stypendium wypłaconego na podstawie art. 42a ust. 5 za okres, w którym osoba odbywająca studia podyplomowe nie pozostaje w zatrudnieniu, nie wykonuje innej pracy zarobkowej lub nie prowadzi działalności gospodarczej.”;

21) w art. 55:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Podstawą wypłaty stypendium jest zaświadczenie wystawione przez szkołę, potwierdzające podjęcie lub kontynuowanie nauki.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Osobie, której starosta przyznał stypendium, o którym mowa w ust. 1, przysługuje stypendium w wysokości 20 % zasiłku, o którym mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, od dnia podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Przepis art. 41 ust. 3c stosuje się odpowiednio.”;

22) w art. 59 uchyla się ust. 3;

23) po art. 66a dodaje się art. 66a¹ w brzmieniu:

„Art. 66a¹. W przypadku gdy elementem programu specjalnego są prace interwencyjne, roboty publiczne lub jednorazowa refundacja kosztów składek na ubezpieczenia społeczne w związku z zatrudnieniem skierowanego bezrobotnego, pomoc w tym zakresie jest przyznawana na zasadach pomocy de minimis.”;

24) w art. 71:

a) w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy, z zastrzeżeniem art. 104a – 105; w okresie tym nie uwzględnia się okresów urlopów bezpłatnych trwających łącznie dłużej niż 30 dni,”

b) uchyla się ust. 7;

25) w art. 72 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepis ust. 6 stosuje się odpowiednio do stypendiów oraz dodatków aktywizacyjnych, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2.”;

26) w art. 73a:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Bezrobotnemu oraz osobie, o której mowa w ust. 1a, nieposiadającym prawa do zasiłku, przysługuje świadczenie w wysokości nie niższej niż 6 zł za każdą godzinę wykonywania prac społecznie użytecznych. Świadczenie podlega waloryzacji na zasadach określonych w art. 72 ust. 6.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Starosta refunduje gminie ze środków Funduszu Pracy do 60 % minimalnej kwoty świadczenia przysługującego bezrobotnemu oraz osobie, o której mowa w ust. 1a.

6. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb organizowania prac społecznie użytecznych, w tym warunki ustalania świadczenia, o którym mowa w ust. 3, uwzględniając dobro społeczności lokalnej, potrzeby aktywizacji osób bezrobotnych i osób, o których mowa w ust. 1a.”;

27) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. Bezrobotny jest obowiązany zawiadomić w ciągu 7 dni powiatowy urząd pracy o podjęciu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub o złożeniu wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, oraz o zaistnieniu innych okoliczności powodujących utratę statusu bezrobotnego albo utratę prawa do zasiłku.”;

28) w art. 75:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) zarejestrował się jako bezrobotny w okresie, zgłoszonego do ewidencji działalności gospodarczej, zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.”,

b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) po okresie 90 dni od dnia zarejestrowania się w powiatowym urzędzie pracy – w przypadku wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 8;”

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Bezrobotny, który w okresie nie dłuższym niż 10 dni przebywa za granicą lub pozostaje w innej sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia, nie zostaje pozbawiony statusu bezrobotnego, jeżeli o zamierzonym pobycie lub pozostawaniu w sytuacji powodującej brak gotowości do podjęcia zatrudnienia zawiadomił powiatowy urząd pracy. Zasilek za ten okres nie przysługuje. Całkowity okres zgłoszonego pobytu za granicą oraz braku gotowości do pracy z innego powodu nie może przekroczyć łącznie 10 dni w okresie jednego roku kalendarzowego.

4. Bezrobotny, który nabył w Rzeczypospolitej Polskiej prawo do świadczeń z tytułu bezrobocia i udaje się do innego państwa, o którym mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, w celu poszukiwania pracy, zachowuje prawo do tych świadczeń na zasadach określonych przepisami o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.”

d) uchyla się ust. 5,

e) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Bezrobotny jest obowiązany do składania lub przesyłania powiatowemu urzędowi pracy pisemnego oświadczenia o przychodach pod rygorem odpowiedzialności karnej oraz innych dokumentów niezbędnych do ustalenia jego uprawnień do świadczeń przewidzianych w ustawie w terminie 7 dni od dnia uzyskania przychodów.”;

29) w art. 79 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okresy pobierania zasiłku i stypendium przyznanych na podstawie art. 41 ust. 1, art. 53 ust. 6 i art. 53g ust. 1 wlicza się do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych oraz okresów składkowych w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;

30) w art. 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Bezrobotni, z wyjątkiem odbywających leczenie w zakładzie lecznictwa odwykowego, są obowiązani do przedstawienia zaświadczeń o niezdolności do pracy wskutek choroby lub opieki nad chorym członkiem rodziny na druku określonym odrębnymi przepisami. Nieprzedstawienie zaświadczenia w wymaganej formie skutkuje pozbawieniem statusu bezrobotnego z pierwszym dniem niezdolności do pracy.”;

31) w art. 88i w ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035)”;

32) w art. 92 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

33) w art. 94 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

34) w art. 96 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

35) w art. 97 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

36) w art. 98 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

37) w art. 99a:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;”;

38) w art. 106 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) odsetki od środków Funduszu Pracy pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych, których obowiązek utworzenia wynika z obowiązujących przepisów lub umów zawartych na ich podstawie z dysponentem funduszu, będących w dyspozycji kierownika jednostki organizacyjnej realizującej zadania finansowane ze środków Funduszu Pracy;”;

39) w art. 106a:

a) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) umowy zawierane między Rzeczpospolitą Polską a Unią Europejską, lub

3) umowy zawierane między państwami, o których mowa w art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. a – c, a Unią Europejską na finansowanie partnerstw transgranicznych EURES.”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Porozumienia, o których mowa w ust. 2 pkt 1, określają w szczególności tryb oraz zasady udzielania i rozliczania środków, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, z uwzględnieniem okresów i terminów wynikających z umów, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.”;

40) w art. 106b:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rodzaj działań, o których mowa w ust. 1, oraz wydatków na ich realizację określają porozumienia zawierane między ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub samorządami powiatów lub umowy zawierane między organami zatrudnienia a Unią Europejską”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Porozumienia, o których mowa w ust. 2, określają w szczególności tryb oraz zasady udzielania i rozliczania środków, o których mowa w ust. 1, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, z uwzględnieniem okresów i terminów wynikających z umów, o których mowa w ust. 2.”;

41) w art. 108:

a) w ust. 1:

– pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kosztów przejazdów i zakwaterowania, o których mowa w art. 45;”;

– uchyla się pkt 20,

– po pkt 38 dodaje się pkt 38a w brzmieniu:

- „38a) kosztów konferencji organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy dla kadry publicznych służb zatrudnienia i Ochotniczych Hufców Pracy w celu promowania osiągnięć i dobrych praktyk;”,
- pkt 41 otrzymuje brzmienie:
- „41) zatrudnienia wspieranego, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o zatrudnieniu socjalnym, oraz wsparcia, o którym mowa w art. 12 ust. 3a ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych;”,
- pkt 44 otrzymuje brzmienie:
- „44) odsetek za nieterminowe regulowanie zobowiązań pokrywanych z Funduszu Pracy oraz kosztów obsługi wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy;”,
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób finansowania wydatków z Funduszu Pracy, o których mowa w ust. 1, oraz sposób współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi, mając na względzie zapewnienie racjonalności gospodarowania środkami Funduszu Pracy.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307, Nr 57, poz. 352, Nr 75, poz. 473 i Nr 105, poz. 655) w art. 21 w ust. 1 w pkt 102 dodaje się lit. f w brzmieniu:

„f) przejazdu na egzamin.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, Nr 218, poz. 1690 oraz z 2010 r. Nr 105, poz. 668) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 lit. 1² otrzymuje brzmienie:

„1²) powiatowy urząd pracy – w stosunku do osób pobierających stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych;”;

2) w art. 6 w ust. 1 pkt 9b otrzymuje brzmienie:

„9b) osobami pobierającymi stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych;”;

3) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nie podlegają ubezpieczeniu wypadkowemu bezrobotni pobierający zasiłek dla bezrobotnych lub świadczenie integracyjne, posłowie do Parlamentu Europejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 30 lipca 2004 r. o uposażeniu posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 11, 19 i 20 oraz art. 7 i 10.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odbywania szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy przez osobę pobierającą stypendium w okresie odbywania

tego szkolenia, stażu, przygotowania zawodowego dorosłych lub przygotowania zawodowego w miejscu pracy na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący, pobierania stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych;”;

2) w art. 5 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pracodawca, u którego osoba pobierająca stypendium odbywa staż, przygotowanie zawodowe dorosłych, przygotowanie zawodowe w miejscu pracy lub szkolenie, lub jednostka, w której osoba pobierająca stypendium odbywa szkolenie – w stosunku do osoby pobierającej stypendium w okresie odbywania tego stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, przygotowania zawodowego w miejscu pracy lub szkolenia na podstawie skierowania wydanego przez powiatowy urząd pracy lub przez inny podmiot kierujący, pobierania stypendium na podstawie przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w okresie odbywania studiów podyplomowych;”.

Art. 5. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027, z późn. zm.⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 81 w ust. 8 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 24, jest kwota odpowiadająca wysokości pobieranego zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, a w przypadku niepobierania przez bezrobotnego zasiłku lub stypendium – kwota odpowiadająca wysokości zasiłku dla bezrobotnych, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;”;

2) w art. 86 w ust. 1 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) osób, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 29 i 30, opłaca ośrodek pomocy społecznej realizujący indywidualny program wychodzenia z bezdomności lub kierujący do uczestnictwa w zajęciach w centrum integracji społecznej lub ośrodek pomocy społecznej realizujący kontrakt socjalny;”.

Art. 6. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 w ust. 1 w pkt 3 uchyla się lit. a;

2) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Kontroli Państwowej Inspekcji Pracy podlegają:

1) pracodawcy – a w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz kontroli legalności zatrudnienia także przedsiębiorcy, niebędący pracodawcami – na rzecz których jest świadczona praca przez osoby fizyczne, w tym przez osoby wykonujące na własny rachunek działalność gospodarczą, bez względu na podstawę świadczenia tej pracy,

2) podmioty świadczące usługi pośrednictwa pracy, doradztwa personalnego, poradnictwa zawodowego oraz pracy tymczasowej w rozumieniu art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) – w zakresie przestrzegania obowiązków, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e

– zwani dalej „podmiotami kontrolowanymi”.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia 31 grudnia 2011 r. przedsięwzięcia, o których mowa w art. 9b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, na wniosek starosty, zaopiniowany przez radę powiatu, są dofinansowane z utworzonej na ten cel rezerwy w ciężar niewykorzystanej nadwyżki środków Funduszu Pracy z lat ubiegłych, będącej w dyspozycji ministra właściwego do spraw pracy, do wysokości 80 % kosztów ich utworzenia, nie więcej niż 80-krotność przeciętnego wynagrodzenia obowiązującego w kwartale bezpośrednio poprzedzającym finansowanie tych kosztów.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. Nr 71, poz. 609) w art. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 1 – 4 stosuje się odpowiednio do składek na Fundusz Pracy.”.

Art. 9. Wniosek o umorzenie składek na Fundusz Pracy na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 8 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, można złożyć w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Osoby zatrudnione w urzędach pracy lub Ochotniczych Hufcach Pracy, które otrzymały licencję zawodową przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 176, poz. 1243) i wykonywały zadania w zakresie pośrednictwa pracy przez okres co najmniej 12 miesięcy, spełniają warunek, o którym mowa w art. 92 ust. 2 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 11. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 73a ust. 6 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jest zaliczany okres zatrudnienia od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, w którym pracodawcy oraz inne jednostki organizacyjne na podstawie art. 104a ustawy zmienianej w art. 1 nie odprowadzały składek na Fundusz Pracy.

Art. 13. Do osób, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podjęły szkolenie lub którym przyznano dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych lub kosztów egzaminów, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 17 lit. a – c oraz e, które wchodzi w życie po upływie 7 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr 81, poz. 531.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656 oraz z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 40, poz. 227 i 229, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842 i Nr 127, poz. 857.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 216, poz. 1367, Nr 225, poz. 1486, Nr 227, poz. 1505, Nr 234, poz. 1570 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 22, poz. 120, Nr 26, poz. 157, Nr 38, poz. 299, Nr 92, poz. 753, Nr 97, poz. 800, Nr 98, poz. 817, Nr 111, poz. 918, Nr 118, poz. 989, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 178, poz. 1374 oraz z 2010 r. Nr 50, poz. 301, Nr 107, poz. 679, Nr 125, poz. 842 i Nr 127, poz. 857.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656, z 2009 r. Nr 6, poz. 33 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2010 r. Nr 109, poz. 708.

UZASADNIENIE

Opis proponowanych zmian

Głównym celem projektu ustawy zmieniającej ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) jest wprowadzenie zmian, które doprecyzowują przepisy budzące wątpliwości interpretacyjne oraz dostosowanie przepisów ustawowych do przepisów wynikających z ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.), ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych (Dz. U. Nr 94, poz. 651, z późn. zm.), ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 6, poz. 33), ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035) oraz ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich (Dz. U. Nr 127, poz. 1052).

Uzasadnienie szczegółowe

Zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (art. 1)

- 1) Zmiany art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (zwanej dalej „ustawą”) mają na celu doprecyzowanie, w jakim okresie osoba posiadająca wpis do ewidencji działalności gospodarczej może jednocześnie posiadać status bezrobotnego. W dotychczasowym stanie prawnym brzmienie ww. przepisu budzi liczne wątpliwości interpretacyjne zgłaszane przez powiatowe urzędy pracy. Kwestia ta była także przedmiotem interwencji Rzecznika Praw Obywatelskich. Z uwagi na powyższe, projekt ustawy określa, że osoba, która przy składaniu wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej oznaczy późniejszy termin podjęcia tej działalności może posiadać status bezrobotnego, aż do tego dnia (wskazanego we wpisie jako dzień podjęcia działalności). Ponadto doprecyzowano, że można posiadać status bezrobotnego, posiadając wpis do ewidencji działalności gospodarczej w okresie, w którym zgłoszono zawieszenie prowadzenia działalności.

2) Zmiany art. 2 ust. 1 pkt 12 lit. b, art. 41 ust. 7, art. 42a ust. 7 – 8 oraz w art. 54 ustawy mają za zadanie uporządkowanie kwestii związanych z ubezpieczeniem wypadkowym oraz ubezpieczeniem od następstw nieszczęśliwych wypadków w przypadku osób, które w trakcie szkolenia podjęły zatrudnienie, oraz osób, które podjęły zatrudnienie w trakcie studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy. Dotychczasowe przepisy były w tym zakresie niejasne i budziły liczne wątpliwości.

Zgodnie z proponowanymi zmianami osoby, które w trakcie szkolenia podjęły zatrudnienie, inną pracą zarobkową lub działalność gospodarczą i pobierają stypendium w wysokości 20 % zasiłku, powinny zostać zgłoszone przez instytucję szkoleniową do ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków. Koszty ubezpieczenia tych osób stanowią koszty szkolenia i będą pokrywane z Funduszu Pracy.

Analogiczne zasady będą dotyczyć osób pobierających stypendium, w wysokości 20 % zasiłku, z tytułu odbywania studiów podyplomowych, które w trakcie tych studiów podjęły zatrudnienie, inną pracą zarobkową lub działalność gospodarczą, jednakże w tym przypadku to starosta będzie obowiązany ubezpieczyć te osoby od następstw nieszczęśliwych wypadków. Natomiast starosta nie będzie zobowiązany do ubezpieczenia ww. osób, gdy będą one już posiadały takie ubezpieczenie.

Zmiana w art. 54 określa, że od stypendium wypłaconego na podstawie art. 42a ust. 5 ustawy za okres, w którym osoba odbywająca studia podyplomowe nie pozostaje w zatrudnieniu, nie wykonuje innej pracy zarobkowej lub nie prowadzi działalności gospodarczej, odprowadza się składki nie tylko na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ale również na ubezpieczenie wypadkowe.

3) Zmiana w art. 2 ust. 1 pkt 13 lit. d ustawy ma charakter porządkowy. Ponieważ obecnie brak jest po stronie pracodawcy obowiązku powiadomiania urzędu pracy o zatrudnieniu lub powierzeniu wykonywania innej pracy zarobkowej bezrobotnemu – zatrudnienie bezrobotnego czy też powierzenie mu wykonywania innej pracy zarobkowej bez powiadomienia urzędu pracy nie stanowi już tym samym nielegalnego zatrudnienia.

- 4) Zmiana w art. 2 ust. 1 pkt 24 ustawy jest konsekwencją zmiany w art. 75, w którym zostały określone nowe przesłanki nieprzysługiwania prawa do zasiłku osobom, które zarejestrowały się jako bezrobotni w okresie zgłoszonego zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej.
- 5) Zmiana w art. 9 w ust. 1 w pkt 14 w lit. c ustawy ma charakter dostosowujący. Przepis art. 53h ust. 1 wprowadza obowiązek zwrotu kosztów przygotowania zawodowego dorosłych w określonych sytuacjach, a zatem zasadne jest dodanie do katalogu decyzji również decyzji o zwrocie kosztów przygotowania zawodowego dorosłych.
- 6) Zmiany w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy polegają na poprawieniu nieprawidłowego odesłania.
- 7) Zmiany w art. 18c ust. 2 pkt 6 i 7 ustawy wynikają z wejścia w życie przepisów ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o praktykach absolwenckich i polegają na wyłączeniu z obowiązku wpisu do rejestru agencji zatrudnienia działalności w zakresie organizowania praktycznej nauki zawodu, o której mowa w przepisach o systemie oświaty.

Wprowadzone zmiany ustanawiają ochronę praw osób odbywających praktyki absolwenckie, praktyki lub staże zawodowe w przypadkach kierowania tych osób za granicę. Nowe przepisy będą przede wszystkim zapobiegać licznie występującym nadużyciom na rynku pracy (m.in. w zakresie bezprawnego pobierania opłat od osób kierowanych), stworzą mechanizm służący bezpieczeństwu klientów korzystających z ww. usługi (wymóg zawierania umów z osobami kierowanymi za granicę) oraz zapewnią ich odpowiednią jakość.

- 8) Zmiana w art. 18l ustawy ma na celu umożliwienie marszałkowi województwa dokonania odmowy wpisu do rejestru agencji zatrudnienia w przypadku podmiotu założonego i prowadzonego przez osobę fizyczną, która, świadcząc usługi w ramach prowadzonej agencji zatrudnienia, dopuściła się naruszenia przepisów o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – w wyniku czego prowadzona przez nią agencja zatrudnienia została wykreślona z rejestru agencji zatrudnienia.
- 9) Zmiany w art. 18o ustawy polegają na ujednoczeniu zasad wykonywania kontroli nad agencjami zatrudnienia i są skorelowane z proponowanymi zmianami

w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. Nr 89, poz. 589, z późn. zm.).

10) Zmiany w art. 19e pkt 3 ustawy wynikają z przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej umożliwiającym zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej i przewidują powiadomienie marszałka województwa przez agencję zatrudnienia o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej. Zamieszczona w rejestrze agencji zatrudnienia informacja o podmiotach, które zawiesiły swoją działalność, znacznie poprawi funkcjonalność ww. rejestru dla osób i podmiotów z niego korzystających.

11) Zmiana w art. 22 w ust. 6 pkt 1 ustawy ma na celu usunięcie wątpliwości, co do konieczności wydania przez powiatową radę zatrudnienia opinii w sprawie działań, w stosunku do których starosta wnioskuje o środki z rezerwy Funduszu Pracy.

12) Zmiany w art. 33 ustawy:

- w ust. 4 pkt 4 – zmiana ma na celu zapewnienie kompatybilności tego uregulowania z przepisem ust. 4 pkt 3, wskazującym okresy, na które następuje pozbawienie statusu bezrobotnego,
- w ust. 4 pkt 9 – zmieniono sformułowanie „zamknięty ośrodek odwykowy” na „zakład leczenia odwykowego”. Jest to zmiana porządkująca, powiązana ze zmianą w art. 80 ust. 2 ustawy,
- w ust. 4a pkt 3 – zmiana ma na celu usunięcie wątpliwości oraz zapewnienie kompatybilności z przepisem art. 53h ust. 2 ustawy. Kwestia przerwania z własnej woli przygotowania zawodowego dorosłych przez uczestników tej formy aktywizacji (w tym poszukujących pracy) i okres, na jaki następuje w takim przypadku pozbawienie statusu jest bowiem uregulowana jako *lex specialis* w art. 53h ust. 2 ustawy – jest to okres co najmniej 6 miesięcy.

Z aktualnego brzmienia art. 33 ust. 4a pkt 3 ustawy wynika z kolei, że pozbawienie statusu poszukującego pracy w sytuacji m.in. niepodjęcia albo przerwania przygotowania zawodowego dorosłych następuje na okres 120 dni. Powołane przepisy „zachodzą” niejako na siebie w zakresie, w jakim obejmują osoby poszukujące pracy, które przerwały przygotowanie zawodowe dorosłych. Aktualne brzmienie przepisów powoduje:

- konieczność pozbawiania statusu poszukującego pracy również w sytuacji, gdy przerwanie programu takiego przygotowania nie zostało przez stronę zawinione,
- konieczności analizowania w każdej indywidualnej sytuacji, czy taka wina była, co budzi określone trudności interpretacyjne (stosowanie różnych przepisów w zależności od ustalenia istnienia lub nieistnienia winy) oraz stwarza pole do dowolności oceny – co w zestawieniu z ograniczonymi możliwościami i korzyściami, jakie daje status poszukującego pracy jest nieracjonalne i nieadekwatne.

W tym stanie rzeczy zasadne jest usunięcie z art. 33 ust. 4a pkt 3 ustawy sytuacji przerwania przygotowania zawodowego dorosłych. Jednocześnie, ponieważ art. 53h ust. 2 ustawy nie reguluje kwestii niepodjęcia przygotowania zawodowego dorosłych, a jedynie jego przerwanie, konieczna jest taka modyfikacja brzmienia art. 33 ust. 4a pkt 3, aby przepis ten dotyczył sytuacji niepodjęcia przygotowania zawodowego dorosłych przez poszukującego pracy, przy jednoczesnym nieregulowaniu przerwania udziału w takim przygotowaniu,

- w dodanym ust. 4d – zmiana polega na wprowadzeniu zakazu pozbawiania statusu bezrobotnego z powodu niezdolności do pracy trwającej dłużej niż 90 dni kobiety w ciąży oraz w trakcie porodu, z wyjątkiem sytuacji, gdy bezrobotna sama występuje z takim wnioskiem. Zmiana ta reguluje na poziomie ustawowym kwestie, które do tej pory rozstrzygane były interpretacyjnie,
- w dodanym ust. 4e – zmiana umożliwi zakładanie przez bezrobotnych spółdzielni socjalnych i przekazywanie środków z Funduszu Pracy na utworzenie tych spółdzielni bezrobotnym-założycielom, którzy po uwzględnieniu przez starostę wniosków o przyznanie środków na założenie spółdzielni socjalnych przystąpili do tworzenia spółdzielni, w tym wystąpili także o uzyskanie wpisu spółdzielni do Krajowego Rejestru Sądowego,
- w dodanym ust. 4f – zmiana ma na celu ujednoczenie w skali kraju rozbieżnej dotąd praktyki orzeczniczej organów zatrudnienia w sytuacji, gdy starosta wydał decyzję o pozbawieniu statusu bezrobotnego bezrobotnemu, któremu prawo do zasiłku zostało przyznane decyzją marszałka województwa w oparciu o przepisy

o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Unii Europejskiej.

Wprowadzona zmiana umożliwi w takiej sytuacji wydawanie tylko jednej decyzji administracyjnej – przez starostę, orzekającej o utracie statusu bezrobotnego i jednocześnie zawierającej w swojej treści informację, że decyzja ta oznacza również utratę prawa do zasiłku. Doprowadzi to do wyeliminowania wątpliwości co do właściwości rzeczowej organów administracji oraz ujednolicenia stosowania przepisów prawa przez organy zatrudnienia oraz sądy administracyjne.

- 13) Zmiana w dodanym art. 35 ust. 2c ustawy ma charakter uzupełniający i dookreśla kwestie dotyczące prawa do przetwarzania przez publiczne służby zatrudnienia danych osobowych osób korzystających z usług rynku pracy, tj. pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej, pomocy w aktywnym poszukiwaniu pracy oraz organizacji szkoleń.

Przepis ma zastosowanie do bezrobotnych i poszukujących pracy zarejestrowanych w powiatowych urzędach pracy oraz do osób niezarejestrowanych, które mogą korzystać z usług rynku pracy, w tym pośrednictwa pracy świadczonego z wykorzystaniem sieci EURES, udzielanych przez wojewódzkie i powiatowe urzędy pracy.

- 14) Celem zmian w art. 36 ust. 5e – 5g ustawy jest rozdzielenie dotychczasowego przepisu dotyczącego nieprzyjmowania przez powiatowe urzędy pracy ofert pracy zawierających wymagania uznawane za dyskryminujące oraz ofert pracy od pracodawców naruszających prawa pracownicze. W wyniku zmian w nowym art. 36 ust. 5e ustawy pozostawiono obowiązek powiatowego urzędu pracy polegający na nieprzyjmowaniu ofert pracy zawierających wymagania uznawane za dyskryminujące, określany wcześniej w art. 36 ust. 5e pkt 1 ustawy. Natomiast przepisy art. 36 ust. 5f i 5g zastępują dotychczasowy art. 36 ust. 5e pkt 2, który uniemożliwiał przyjmowanie przez powiatowy urząd pracy ofert pracy w sytuacjach określonych tym przepisem.

Nowy przepis art. 36 ust. 5f ustawy ma charakter fakultatywny i daje powiatowemu urzędowi pracy możliwość nieprzyjęcia oferty od pracodawcy. Urząd pracy może nie przyjąć oferty z różnych powodów, uznanych za istotne z punktu widzenia

możliwości świadczenia pośrednictwa pracy na rzecz zarówno danego pracodawcy na zgłoszone przez niego oferty pracy, jak i ewentualnych kandydatów do pracy. Otwarta forma tego przepisu wynika z trudności przewidzenia i skatalogowania wszystkich sytuacji, które mogą mieć negatywne skutki dla osób kierowanych do pracodawcy zgłaszającego ofertę pracy. Nowy przepis umożliwia przyjęcie przez powiatowy urząd pracy oferty pracy od pracodawcy także wtedy, gdy pracodawca naruszył wprawdzie we wcześniejszym okresie prawo pracy, ale w czasie składania oferty pracy nie zachodzą obawy, że w przyszłości prawa osób podejmujących pracę będą naruszane. W drugiej części ww. przepisu wskazano wybrane przesłanki, które mogą być przyczyną odmowy przyjęcia przez urząd pracy oferty pracy od pracodawcy. Jednocześnie z tym przepisem wprowadzany jest nowy art. 36 ust. 5g, który obliguje powiatowy urząd pracy do każdorazowego uzasadniania ewentualnej odmowy przyjęcia oferty pracy.

15) Zmiany w art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 3a, ust. 3b, ust. 6 i ust. 9, art. 42 ust. 1, art. 42a ust. 3 i 5, art. 43 ust. 3 oraz art. 53h ust. 1 ustawy mają za zadanie wprowadzenie traktowania w jednakowy sposób podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej i działalności gospodarczej w zakresie:

- organizacji szkoleń przez starostę,
- możliwości ukończenia szkolenia,
- powodów wykluczających obowiązek zwrotu kosztów szkolenia,
- dodatkowego wynagrodzenia dla instytucji szkoleniowej,
- możliwości uzyskania pożyczki szkoleniowej,
- finansowania kosztów studiów podyplomowych oraz przysługującego stypendium,
- stosowania instrumentów rynku pracy do pracowników i osób wykonujących inną pracę zarobkową lub prowadzących działalność gospodarczą w wieku powyżej 45 lat,
- powodów wykluczających obowiązek zwrotu kosztów przygotowania zawodowego dorosłych.

We wszystkich przywołanych wyżej przepisach podjęcie działalności gospodarczej lub jej prowadzenie oraz podjęcie innej pracy zarobkowej będzie traktowane analogicznie jak zatrudnienie. Brak jest bowiem uzasadnienia dla różnicowania ww. rodzajów aktywności zawodowej. Zmiana ta stanowi realizację zgłaszanych przez urzędy pracy postulatów co do sposobu traktowania działalności gospodarczej oraz stanowi literalne dopełnienie stosowanej wcześniej praktyki i wykładni systemowo-celowościowej.

- 16) Zmiana w art. 40 ust. 3 ustawy ma na celu umożliwienie skierowania osób bezrobotnych (lub uprawnionych osób poszukujących pracy) na kilka kursów, których łączne ukończenie zwiększy szansę na zatrudnienie. Zdarzają się sytuacje, że do podjęcia zatrudnienia jest wymagane ukończenie kilku szkoleń dających kolejne wymagane uprawnienia, np. uprawnienia dla kierowców do przewozu osób, rzeczy, materiałów niebezpiecznych itp. Posiadanie kilku takich uprawnień zwiększa dyspozycyjność pracownika, więc często jest wymagane przez pracodawców.

Nadmiernemu i nieuzasadnionemu korzystaniu ze szkoleń na podstawie art. 40 ust. 3 ustawy w sposób wystarczający zapobiegnie limitowanie środków na ten cel. Przepis mówi, że koszt szkolenia w danym roku nie może przekroczyć 300 % przeciętnego wynagrodzenia.

- 17) Zmiana w art. 41 ust. 1a ustawy wynika z faktu, że w przypadku szkoleń o niskiej liczbie godzin, z uwagi na proporcjonalne ustalanie wysokości stypendium, jest ono niższe od zasiłku dla bezrobotnych. Zatem bezrobotni z prawem do zasiłku w chwili skierowania na takie szkolenie mogą czuć się pokrzywdzeni z tytułu uzyskiwania stypendium znacznie niższego od zasiłku. Racjonalnym rozwiązaniem jest więc wprowadzenie możliwości wyboru świadczenia.

- 18) Zmiana w art. 41 ust. 3 ustawy wprowadza minimalną wysokość stypendium szkoleniowego, tj. 20 % kwoty zasiłku dla bezrobotnych.

- 19) Zmiana w art. 41 ust. 4c ustawy ma na celu umożliwienie staroście zwrotu kosztów poniesionych przez bezrobotnych z tytułu przejazdu tylko na egzamin. Doprowadzi to do zrównania w tym zakresie sytuacji bezrobotnych, którzy zdecydowali się na przystąpienie do samego egzaminu (bez poprzedzającego ten egzamin szkolenia) z bezrobotnymi, którzy zdawali egzamin w ramach realizowanego szkolenia.

Sytuacja ta dotyczy w szczególności bezrobotnych podejmujących tzw. egzaminy zewnętrzne, organizowane przez niezależne instytucje egzaminujące. W dotychczasowym stanie prawnym ta grupa bezrobotnych nie miała prawa do zwrotu kosztów przejazdu na egzamin.

20) Zmiana w art. 42a ust. 5 ustawy ma na celu doprecyzowanie przepisu w kontekście wskazania okresu, za który przysługuje dofinansowanie studiów podyplomowych – określone zostało, że chodzi o okres odbywania studiów zgodnie z ich programem.

21) Zmiany w art. 46 ustawy:

- w dodanym w ust. 1 pkt 1a oraz w ust. 2 i 5 – wynikają z zapotrzebowania społecznego i polegają na poszerzeniu kręgu podmiotów uprawnionych do uzyskiwania refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy o producentów rolnych. Zgłoszone zmiany umożliwią producentom rolnym, prowadzącym działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej zatrudniającym w okresie ostatnich 6 miesięcy co najmniej jednego pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy, tworzenie miejsc pracy dla skierowanych bezrobotnych i otrzymanie ze środków Funduszu Pracy refundacji kosztów ich wyposażenia lub doposażenia. Stworzenie możliwości powstawania nowych miejsc pracy przyczyni się do aktywizacji osób bezrobotnych zamieszkujących tereny rolnicze i będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy,
- w dodanych ust. 5a i 5b – wynikają z zalecenia Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych i mają na celu ustalenie zakresu danych: podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, producentów, bezrobotnych i poręczycieli – przetwarzanych przez urzędy pracy w związku z przyznawaniem: refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, środków na podjęcie działalności gospodarczej oraz środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

22) Zmiana w art. 531 ust. 3 ustawy ma charakter czysto porządkowy. Ponieważ w art. 44 i 45 ustawy, do których odsyła ww. przepis, nie ma już mowy

o kosztach wyżywienia, dlatego należy dostosować brzmienie art. 53l ust. 3 do aktualnego brzmienia art. 44 i 45 ustawy.

23) W art. 55 ustawy:

- w ust. 4 – proponowane rozwiązanie jest spójne z innymi regulacjami, np. dotyczącymi przyznawania dodatków aktywizacyjnych. Regulacja ta usuwa wątpliwości interpretacyjne dotyczące pojęcia i kontynuowania nauki,
- w ust. 6 – doprecyzowano moment, od którego przysługuje stypendium w wysokości 20 % zasiłku – wskazano, że istotny jest dzień podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej lub działalności gospodarczej. Dotychczasowe określenie „ostatni dzień miesiąca, w którym podjęto zatrudnienie” budziło bowiem liczne wątpliwości, co do sposobu obliczania przysługującego stypendium.

24) W art. 59 ustawy uchylono ust. 3. Zmiana wynika z różnych zasad udzielania pomocy publicznej w ramach prac interwencyjnych i w ramach doposażenia lub wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, co powoduje de facto brak możliwości stworzenia umowy, która obejmowałaby zarówno refundację wynagrodzeń i składek na ubezpieczenia społeczne w ramach prac interwencyjnych i jednocześnie refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

25) Dodanie w ustawie art. 66a¹ jest spowodowane koniecznością jednolitego ustalenia zasad, na których udzielana jest pomoc publiczna w sytuacji działań składających się na program specjalny. Ponieważ przyjęto, że pomoc publiczna w ramach programu specjalnego jest udzielana na zasadach pomocy de minimis, to również pomoc udzielana w związku z pracami interwencyjnymi, robotami publicznymi, refundacją kosztów składek na ubezpieczenia społeczne za skierowanego bezrobotnego, o ile działania te znajdują się w ramach programu specjalnego, powinna być udzielana na zasadach pomocy de minimis, a nie na zasadach pomocy na rekrutację pracowników w szczególnie niekorzystnej sytuacji na rynku pracy (jak to ma miejsce, gdy ww. instrumenty nie stanowią elementu programu specjalnego).

26) W art. 71 ustawy:

- w ust. 1 pkt 2 w lit. a zlikwidowano błąd polegający na braku spójności z art. 104a ustawy. Proponowana zmiana usunie wątpliwości, czy w przypadku korzystania przez pracodawcę ze zwolnienia z opłacania składek na Fundusz Pracy za pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego albo wychowawczego, okres pracy tych pracowników może być zaliczony do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych,
- uchylono ust. 7, co ma związek ze zmianą przepisów Unii Europejskiej o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, tj. zastąpieniem rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 149 z 05.07.1971, str. 2, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 35) oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 74 z 27.03.1972, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 1, str. 83) – odpowiednio – rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 72) oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009, str. 1).

Zgodnie z art. 67 rozporządzenia nr 1408/71, tzw. zasadą sumowania okresów są objęte wyłącznie okresy ubezpieczenia i zatrudnienia spełnione jako pracownik najemny. W myśl art. 61 rozporządzenia nr 883/2004, tzw. zasada sumowania okresów obejmuje, poza okresami ubezpieczenia i zatrudnienia, również okresy

prowadzenia działalności na własny rachunek. W związku z powyższym obecna treść art. 71 ust. 7 ustawy jest nieadekwatna do obowiązujących od dnia 1 maja 2010 r. przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Co więcej, norma prawna wyrażona w art. 71 ust. 7 ustawy jest również wyrażona wprost w art. 61 rozporządzenia nr 883/2004. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 115 z 09.05.2008, str. 47) – dawny art. 249 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, rozporządzenie wydane przez instytucje Unii Europejskiej ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, utrzymanie w ustawie przepisu art. 71 ust. 7 jest zbędne.

- 27) Zmiana w art. 72 ust. 7 ustawy ma na celu zapewnienie zgodności brzmienia tego przepisu z obowiązującym stanem prawnym, gdyż w wyniku ostatniej nowelizacji ustawy dodatki szkoleniowe stały się stypendiami.
- 28) Zmiany w art. 73a ustawy doprecyzowują, że świadczenie z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych oraz zasady ich finansowania dotyczą nie tylko bezrobotnych, ale również osób skierowanych do tych prac, które są uczestnikami kontraktów socjalnych, indywidualnych programów usamodzielnienia, lokalnych programów pomocy społecznej i indywidualnych programów zatrudnienia socjalnego.
- 29) Zmiana w art. 74 ustawy ma na celu dostosowanie tego przepisu do zaproponowanego w projekcie brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy.
- 30) W art. 75 ustawy:
 - w ust. 1 oraz w ust. 2 została wykluczona możliwość uzyskania zasiłku dla bezrobotnych w okresie zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej. Zmiana ta jest konsekwencją zmiany w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f ustawy, na mocy której w okresie zgłoszonego zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej można uzyskać status bezrobotnego. Ponieważ zawieszenie wykonywania działalności gospodarczej następuje na wniosek zainteresowanego, jest uzasadnione analogiczne traktowanie tej sytuacji z rozwiązaniem stosunku pracy z własnej inicjatywy lub na mocy porozumienia stron przez pracownika. Należy zauważyć, że pracownicy w sytuacji rozwiązania stosunku pracy za

- wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron mogą uzyskać zasiłek dla bezrobotnych po upływie 90 dni od dnia rejestracji,
- w ust. 3 doprecyzowano przepis w taki sposób, aby bezrobotny mógł zgłosić jednorazowo 10 dni braku gotowości do podjęcia pracy. W dotychczasowym stanie prawnym można jednorazowo zgłosić 9 dni (cały limit to 10 dni w roku kalendarzowym),
 - zmiana w ust. 4 oraz uchylene ust. 5 wynikają ze zmiany unijnych przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w zakresie zasad tzw. transferowanego zasiłku dla bezrobotnych i wprowadzenia bezpośredniej wypłaty zasiłku przez instytucję państwa właściwego,
 - zmiana w ust. 6 – zmiana porządkująca. Z uwagi na to, że urząd pracy w sytuacji, gdy bezrobotny nie złoży oświadczenia o przychodach w przewidzianym terminie, nie posiada wiedzy iż osiągnął on przychód, zapis wskazujący, że zasiłek przysługuje od dnia złożenia oświadczenia jest przepisem martwym.
- 31) Zmiana w art. 79 ust. 1 ustawy, polegająca na wykreśleniu stypendium z art. 55 ust. 1 ustawy ma charakter porządkowy. Ponieważ od stypendium z art. 55 ustawy nie są odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne, okres ten nie jest okresem składkowym.
- 32) W art. 80 ust. 2 ustawy zmieniono sformułowanie „zamknięty ośrodek odwykowy” na „zakład leczenia odwykowego”. Jest to zmiana porządkująca, gdyż pojęcie „ośrodka odwykowego” nie występuje w polskim systemie prawnym.
- 33) Zmiany w art. 88i ust. 1 pkt 5 ustawy wynikają z brzmienia przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców. Wprowadzenie tej zmiany umożliwi pracodawcom znajdującym się w przejściowych trudnościach finansowych, zatrudniającym cudzoziemców, wprowadzenie obniżonego wymiaru czasu pracy skutkującego obniżeniem wynagrodzenia – bez konieczności składania wniosku do wojewody o zmianę decyzji w sprawie zezwolenia na pracę. Obecnie zgodnie z art. 88k pkt 1 ustawy wojewoda uchyla zezwolenie na pracę, w przypadku gdy m.in. uległy zmianie okoliczności będące podstawą wydania zezwolenia na pracę.

- 34) Zmiany w art. 92 ust. 2 pkt 2, art. 94 ust. 2 pkt 2, art. 96 ust. 2 pkt 2, art. 97 ust. 2 pkt 2, art. 98 ust. 2 pkt 2 oraz art. 99a ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 2 ustawy mają na celu ujednoczenie terminologii w odniesieniu do warunku niekaralności pracowników, o których mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zatrudnionych w publicznych służbach zatrudnienia. Zgodnie z proponowanymi zmianami pośrednikiem pracy, doradcą zawodowym, specjalistą do spraw rozwoju zawodowego, specjalistą do spraw programów, liderem klubu pracy, doradcą EURES oraz asystentem EURES będzie mogła zostać osoba, m.in. nieskazana prawomocnym wyrokiem sądu za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.
- 35) W art. 106 w ust. 1 w dodanym pkt 4a ustawy wprowadzony został nowy rodzaj przychodów Funduszu Pracy w postaci odsetek od środków Funduszu Pracy pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych utworzonych dla nowych tytułów wydatków wprowadzonych ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Będą to między innymi odsetki od środków Funduszu Pracy pozostających na wyodrębnionych rachunkach bankowych jednostek, z którymi dysponent Funduszu Pracy podpisał umowy w przedmiocie przekazania środków Funduszu Pracy na realizację zadań określonych ustawą.
- 36) W art. 106a ustawy w ust. 2 pkt 2 i 3 zmieniono zwrot „Wspólnota Europejska” na „Unia Europejska”, co jest konsekwencją wejścia w życie z dniem 1 grudnia 2009 r. Traktatu z Lizbony, który m.in. określa, że następcą prawnym Wspólnoty Europejskiej jest Unia Europejska. Ponadto w art. 106a ustawy dodano ust. 4, który uzupełnia elementy, jakie powinny znaleźć się w porozumieniach, zawieranych między ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub powiatów, które to porozumienia stanowią podstawę do zapewnienia finansowania z Funduszu Pracy części działań publicznych służb zatrudnienia związanych z udziałem w sieci EURES. Dotychczasowy przepis art. 106a regulował jedynie rodzaj działań i wydatków na ich realizację. Konieczność uzupełnienia przepisu art. 106a o dodatkowe elementy niezbędne do ujęcia w porozumieniach z samorządami wynika z potrzeby wskazania faktu, że tryb i zasady udzielania i rozliczania środków Funduszu Pracy przeznaczonych na

finansowanie części działań sieci EURES muszą uwzględniać okresy i terminy wynikające z umów zawieranych między Rzeczpospolitą Polską a Unią Europejską lub zawieranych między państwami Unii Europejskiej lub państwami Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależącymi do Unii Europejskiej lub Szwajcarią a Unią Europejską. Umowy te dotyczą przyznania krajom członkowskim środków unijnych, w formie grantów, na realizację zadań sieci EURES na terenie tych państw. Okresy, na jakie zawierane są umowy z Unią Europejską nie pokrywają się z latami kalendarzowymi. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146) rokiem budżetowym jest rok kalendarzowy, co obowiązuje również podczas gospodarowania środkami Funduszu Pracy. W związku z tym istnieje konieczność doprecyzowania, że w odniesieniu do środków Funduszu Pracy przekazywanych do wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy na podstawie wyżej wymienionych porozumień obowiązują inne okresy i terminy rozliczeń niż te wynikające z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

37) W art. 106b ustawy:

- uzupełniono przepis ust. 2 i określono, że rodzaje działań realizowanych przez publiczne służby zatrudnienia i współfinansowanych z budżetu Unii Europejskiej, inne niż projekty współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz wydatki na realizację tych działań, które mogą być pokrywane z Funduszu Pracy, regulują, obok umów zawieranych między organami zatrudnienia a Unią Europejską, również porozumienia zawierane pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub powiatów. Uzupełnienie przepisu jest konieczne z uwagi na potrzebę dookreślenia rodzaju porozumienia stanowiącego podstawę przekazania przez ministra właściwego do spraw pracy środków Funduszu Pracy do wojewódzkich lub powiatowych urzędów pracy,
- dodano ust. 4, który uzupełnia elementy, jakie powinny znaleźć się w porozumieniach, zawieranych pomiędzy ministrem właściwym do spraw pracy a samorządami województw lub powiatów, które to porozumienia stanowią podstawę do zapewnienia finansowania z Funduszu Pracy części działań publicznych służb zatrudnienia określonych w ustawie i współfinansowanych

z budżetu Unii Europejskiej innych niż projekty z Europejskiego Funduszu Społecznego. Dotychczasowy przepis art. 106b regulował jedynie rodzaj działań i wydatków na ich realizację. Konieczność uzupełnienia przepisu art. 106b o dodatkowe elementy niezbędne do ujęcia w porozumieniach z samorządami wynika z potrzeby wskazania faktu, że tryb i zasady udzielania i rozliczania środków Funduszu Pracy przeznaczonych na finansowanie wyżej wymienionych działań muszą uwzględniać okresy i terminy wynikające z umów zawieranych między organami zatrudnienia a Unią Europejską. Umowy te dotyczą przyznania krajom członkowskim środków unijnych w formie grantów, na realizację różnych projektów publicznych służb zatrudnienia realizowanych na rzecz rozwoju rynku pracy. Okresy, na jakie zawierane są umowy z Unią Europejską, nie pokrywają się z latami kalendarzowymi. Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych rokiem budżetowym jest rok kalendarzowy, co obowiązuje również podczas gospodarowania środkami Funduszu Pracy. W związku z tym istnieje konieczność doprecyzowania, że w odniesieniu do środków Funduszu Pracy przekazywanych do wojewódzkich i powiatowych urzędów pracy na podstawie wyżej wymienionych porozumień obowiązują inne okresy i terminy rozliczeń niż te wynikające z ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

38) Zmiany w art. 108 ustawy:

- w ust. 1 w pkt 12 – zmiana ma na celu dostosowanie do aktualnego brzmienia art. 45, w którym nie ma już mowy o finansowaniu kosztów wyżywienia,
- uchylenie pkt 20 jest konsekwencją uchylecia art. 59 ust. 3 ustawy,
- w ust. 1 pkt 38a – zmiana ma na celu umożliwienie sfinansowania kosztów konferencji organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy dla kadry publicznych służb zatrudnienia i Ochotniczych Hufców Pracy w celu promowania osiągnięć i dobrych praktyk,
- w ust. 1 w pkt 41 – w związku z wejściem w życie znowelizowanych przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych istnieje konieczność stworzenia podstawy do udzielania wsparcia ze środków Funduszu Pracy na finansowanie składek na ubezpieczenia: emerytalne, rentowe,

- wypadkowe i chorobowe za osoby wymienione w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych, które zostały zatrudnione w spółdzielni socjalnej,
- w ust. 1 w pkt 44 – zmieniona treść przepisu jednoznacznie reguluje możliwość finansowania ze środków Funduszu Pracy kosztów obsługi wyodrębnionych dla tych środków rachunków bankowych, których obowiązek utworzenia wynika z obowiązujących przepisów lub zawartych z dysponentem Funduszu na ich podstawie umów,
 - w ust. 3 przewiduje się stworzenie podstawy do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi, między innymi pozwalającego starostom na zlecenie bankom i innym instytucjom finansowym dokonywania z Funduszu Pracy wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób.

Podstawę prawną do wydania aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Dz. U. Nr 3, poz. 41) stanowiła delegacja zawarta w art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, określone w tym przepisie dotychczasowe przepisy wykonawcze, m.in. przepisy powołanego wyżej rozporządzenia, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie tej ustawy. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy nie ma jednak delegacji do wydania takiego rozporządzenia.

Istotny pozostaje również fakt, że delegacji do wydawania, przez ministrów nadzorujących państwowe fundusze celowe lub dysponujących nimi, rozporządzeń normujących szczegółowe zasady gospodarki finansowej tych

funduszy celowych nie zawierają także przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Zmiana w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 2)

Zmiana w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych jest konsekwencją wprowadzenia możliwości zwrotu kosztów przejazdu na egzamin. W związku z powyższym zasadne jest zwolnienie zwrotu takich kosztów (jakie otrzymuje dana osoba od powiatowego urzędu pracy) od podatku dochodowego od osób fizycznych.

Zmiany w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (art. 3) oraz w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (art. 4)

Zmiany w ww. ustawach mają na celu dostosowanie ich przepisów do zmian wprowadzonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w kwestii opłacania składek na ubezpieczenia społeczne i na ubezpieczenie wypadkowe za bezrobotnych otrzymujących stypendium w związku z odbywaniem studiów podyplomowych.

Zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (art. 5)

Zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w brzmieniu wprowadzonym ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, od dnia 1 stycznia 2010 r. wysokość zasiłku dla bezrobotnych jest uzależniona od długości okresu pobierania zasiłku. Po upływie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku zasiłek wynosi 563 zł miesięcznie. W związku ze zróżnicowaną wysokością zasiłku dla bezrobotnych

zachodzi konieczność określenia wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne za bezrobotnych nieposiadających prawa do zasiłku dla bezrobotnych. W tym celu proponuje się przyjęcie za podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne za bezrobotnych bez prawa do zasiłku kwoty zasiłku dla bezrobotnych w wysokości przysługującej od pierwszego dnia czwartego miesiąca posiadania przez bezrobotnego prawa do zasiłku dla bezrobotnych, tj. 563 zł.

Zmiany w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (art. 6)

- 1) W art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy proponuje się uchylenie lit. a w pkt 3 ze względu na uchylenie w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy art. 37 ust. 7, nakładającego na pracodawcę obowiązek poinformowania powiatowego urzędu pracy o zatrudnieniu bezrobotnego lub o powierzeniu mu wykonywania innej pracy zarobkowej.
- 2) Proponuje się umożliwienie realizacji zadań kontrolnych Państwowej Inspekcji Pracy (PIP) we wszystkich podmiotach świadczących usługi z zakresu agencji zatrudnienia. Obecnie obowiązujący przepis art. 13 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy nie daje PIP możliwości realizacji zadań kontrolnych, w tym: przeprowadzania kontroli przestrzegania obowiązku dokonania wpisu do rejestru agencji zatrudnienia oraz prowadzenia agencji zatrudnienia zgodnie z warunkami określonymi w przepisach ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, we wszystkich podmiotach. Projekt w art. 5 w pkt 2 rozszerza krąg podmiotów objętych kontrolą PIP i umożliwia jej realizację zadań kontrolnych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 lit. d i e ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy również u przedsiębiorców jednoosobowych (niebędących pracodawcami) oraz w podmiotach, o których mowa w art. 18 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (m.in. jednostkach samorządu terytorialnego, szkołach wyższych, stowarzyszeniach, fundacjach) świadczących usługi w zakresie agencji zatrudnienia.

Zmiana w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (art. 7)

Zmiana w art. 30 ust. 2 ma na celu wydłużenie o rok okresu, w którym powiatowe urzędy pracy będą mogły uzyskać dofinansowanie z Funduszu Pracy na utworzenie centrów aktywizacji zawodowej (CAZ) i lokalnych punktów informacyjno-konsultacyjnych (LPIK). Wydłużenie powyższego okresu jest realizacją wniosków powiatowych urzędów pracy i powinno umożliwić racjonalne wykorzystanie środków na realizowane inwestycje rozpoczęte w roku 2009.

Tworzona rezerwa z nadwyżki środków z lat ubiegłych pozwoli ministrowi właściwemu do spraw pracy na finansowanie wydatków urzędów pracy na CAZ-y i LPIK-i bez pomniejszania dysponowanej aktualnie na ten cel limitowanej rezerwy na zadania fakultatywne urzędów pracy.

Powyższe rozwiązanie nie spowoduje zwiększenia puli wydatkowanych środków Funduszu Pracy, a jedynie przesunie je w czasie.

Zmiana w ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe (art. 8)

Obowiązująca ustawa z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych przewiduje umorzenie należności z tytułu składek na Fundusz Pracy jedynie w sytuacji, gdy umorzenie dotyczy okresu, w którym kobieta, prowadząc działalność gospodarczą, przebywała jednocześnie na urlopie wychowawczym. Aktualny stan prawny umożliwia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych umarzenie płatnikowi należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe i wypadkowe), które to należności stanowią podstawę do opłacania obowiązkowych składek na Fundusz Pracy, natomiast pozostawia na koncie płatnika składek zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na Fundusz Pracy. Wprowadzona zmiana ma na celu umożliwienie umorzenia zaległości także z tytułu składek na Fundusz Pracy.

Art. 9 projektu ustawy

Proponowany przepis jest związany ze zmianą ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe, wprowadzoną w art. 8 projektu ustawy. Ustalony w nim został dodatkowy okres na złożenie wniosku o umorzenie należności na rzecz Funduszu Pracy, w celu umożliwienia efektywnego skorzystania z nowego uprawnienia.

Art. 10 projektu ustawy

W art. 10 projektu ustawy jednoznacznie określono sytuację awansu zawodowego pośredników pracy, podobnie jak zostało to określone w przepisach dotyczących doradców zawodowych w art. 33 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 12 projektu ustawy

Przepis art. 12 projektu ustawy jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 71 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Proponowany przepis doprecyzowuje, że okres zatrudnienia pracowników powracających z urlopu macierzyńskiego albo wychowawczego przebyty od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia wejścia w życie ustawy jest zaliczany do okresu uprawniającego do zasiłku dla bezrobotnych.

Art. 13 projektu ustawy

Wprowadzony przepis ma na celu uregulowanie sytuacji prawnej osób, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podjęły szkolenie lub którym zostało przyznane dofinansowanie kosztów studiów podyplomowych lub kosztów egzaminów. W stosunku do nich będą zastosowane miały przepisy dotychczas obowiązujące.

Art. 14 projektu ustawy

Wejście w życie art. 1 pkt 17 lit. a – c oraz e projektu ustawy jest przewidziane po upływie 7 miesięcy od dnia jej wejścia w życie. Powyższy okres umożliwi urzędowi pracy odpowiednie przygotowanie się do objęcia uprawnieniem do uzyskania środków Funduszu Pracy na refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy

dla kierowanych bezrobotnych nowej kategorii podmiotów oraz popularyzację zasad uczestnictwa sektora rolniczego w realizacji polityki państwa w zakresie zmniejszania bezrobocia.

Niezbędne będzie również skierowanie na realizację wydatków Funduszu Pracy środków dla nowej kategorii podmiotów i objęcie ich planem finansowym Funduszu Pracy, co możliwe będzie po zaplanowaniu i uchwaleniu ustawy budżetowej na rok 2011.

Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowane regulacje są zgodne z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337, z późn. zm.), został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie określonym w ww. ustawie.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty objęte skutkami wejścia w życie ustawy

Regulacje zawarte w projekcie ustawy bezpośrednio dotyczą:

- 1) pracodawców;
- 2) bezrobotnych, poszukujących pracy i innych osób zainteresowanych pomocą oferowaną przez urząd pracy;
- 3) cudzoziemców podejmujących zatrudnienie w Polsce;
- 4) samorządów województw (wojewódzkich urzędów pracy);
- 5) samorządów powiatowych (powiatowych urzędów pracy);
- 6) agencji zatrudnienia;
- 7) Państwowej Inspekcji Pracy.

2. Zakres konsultacji społecznych

Projekt ustawy został poddany konsultacjom społecznym w trybie ustawy z dnia 21 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.).

Projekt został przekazany do opinii następującym podmiotom:

- 1) Forum Związków Zawodowych;
- 2) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 3) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 4) Business Centre Club;
- 5) Konfederacji Pracodawców Polskich;
- 6) Krajowej Izbie Gospodarczej;
- 7) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 8) Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;

- 9) Związkowi Rzemiosła Polskiego;
- 10) Związkowi Powiatów Polskich;
- 11) Naczelnej Radzie Zatrudnienia;
- 12) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Stanowisko wobec projektu ustawy zostało przekazane przez: Krajową Izbę Gospodarczą, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Komisję Krajową NSZZ „Solidarność”, Związek Rzemiosła Polskiego, Forum Związków Zawodowych oraz Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

Zarówno Krajowa Izba Gospodarcza (KIG), jak i Forum Związków Zawodowych, nie zgłosiły zastrzeżeń do projektu ustawy.

Ponadto KIG pozytywnie oceniła zakres zmian wprowadzanych w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w szczególności zwracając uwagę m.in. na słuszość przyjętych rozwiązań w kwestii możliwości posiadania statusu bezrobotnego w przypadku zawieszenia przez osobę prowadzenia działalności gospodarczej czy też umożliwienia pracodawcy zatrudniającemu cudzoziemców, znajdującemu się w przejściowych trudnościach finansowych, wprowadzenia obniżonego wymiaru czasu pracy, bez konieczności składania wniosku do wojewody o zmianę wydanego zezwolenia na pracę.

KIG poparła również zmianę wprowadzoną w ustawie o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe dotyczącą wprowadzenia możliwości umorzenia należności z tytułu składek na Fundusz Pracy w stosunku do kobiet prowadzących działalność gospodarczą i przebywających na urlopie wychowawczym.

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych (OPZZ) zgłosiło uwagi dotyczące m.in. uzależnienia skorzystania przez producenta rolnego z możliwości refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego od zatrudniania przez niego średniorocznie co najmniej 8 pracowników, zwłaszcza w sytuacji, gdy ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zawiera mniej rygorystyczną definicję pracodawcy.

W związku m.in. ze zgłoszoną uwagą, odstąpiono od kwestionowanego warunku zatrudniania 8 pracowników w produkcji sadowniczej i warzywniczej, wprowadzając obowiązek zatrudniania przez wszystkich producentów rolnych co najmniej 1 pracownika w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

OPZZ negatywnie odniosło się również do propozycji umożliwienia pracodawcy zatrudniającemu cudzoziemców, znajdującemu się w przejściowych trudnościach finansowych, wprowadzenia obniżonego wymiaru czasu pracy bez konieczności składania wniosku do wojewody o zmianę wydanego zezwolenia na pracę.

Uwaga OPZZ w tym zakresie nie została jednak przyjęta. Należy bowiem zauważyć, że według art. 88h ust. 1 w związku z art. 88c ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy pracodawca zatrudniający cudzoziemca w ramach zezwolenia na pracę jest obowiązany do uwzględnienia w umowie z cudzoziemcem warunków zawartych we wniosku o wydanie zezwolenia na pracę, takich jak poziom wynagrodzenia. Jeżeli zmianie uległy okoliczności będące podstawą wydania zezwolenia na pracę, takie jak poziom wynagrodzenia wypłacanego cudzoziemcowi, wojewoda uchyła zezwolenie na pracę na podstawie art. 88k pkt 1, chyba że zachodzą okoliczności określone w art. 88i. Nowy przepis ust. 5 w art. 88i ma zatem na celu utrzymanie zezwolenia na pracę w mocy, gdy pracodawca obniża wynagrodzenie na zasadach określonych w art. 12 ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, a dotyczy to również cudzoziemca zatrudnionego na podstawie tego zezwolenia na pracę. Warunkiem jest jednak niezwłoczne, pisemne powiadomienie wojewody o zmianie dokonanej w stosunku do tego cudzoziemca. Celem proponowanej zmiany jest też równe traktowanie pracowników w zakresie wymiaru czasu pracy i wynagrodzenia.

Ponadto za niekorzystne dla osób bezrobotnych OPZZ uważa uchylenie przepisu art. 59 ust. 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, umożliwiającego refundację pracodawcy kosztów poniesionych na wynagrodzenie wypłacane bezrobotnemu skierowanemu do pracy w ramach prac interwencyjnych oraz jednoczesną refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla tego bezrobotnego.

Zgłoszona uwaga również nie została przyjęta. Odrębne zasady udzielania pomocy w ramach wyżej powołanych instrumentów powodują trudności w ich łączeniu w zakresie zasad udzielania pomocy publicznej.

W opinii OPZZ również niekorzystne jest uchylenie art. 71 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zdaniem OPZZ spowoduje to podział bezrobotnych na dwie grupy: takich, którym okres pracy w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej będzie zaliczany do okresu uprawniającego do nabycia prawa do zasiłku dla bezrobotnych oraz takich, którym okres ten zaliczony nie będzie.

Uwaga nie została przyjęta. Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z art. 61 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 5, str. 72) – zwane dalej „rozporządzeniem nr 883/2004”, bezrobotny ubiegający się o zasiłek ma prawo do uwzględnienia, w koniecznym zakresie, okresów ubezpieczenia, zatrudnienia lub działalności na własny rachunek, przebytych pod działaniem ustawodawstw innych państw członkowskich Unii Europejskiej (a także pozostałych państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej). Rozporządzenie wydane przez instytucje Unii Europejskiej ma zasięg ogólny, wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Oznacza to, że norma prawna wyrażona w art. 61 rozporządzenia nr 883/2004 obowiązuje w porządku prawnym Rzeczypospolitej Polskiej bezpośrednio. Na uwagę zasługuje fakt, że art. 71 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy dotyczy wyłącznie zaliczania okresów zatrudnienia, natomiast art. 61 rozporządzenia nr 883/2004 stanowi o zaliczeniu okresów ubezpieczenia, zatrudnienia oraz prowadzenia działalności na własny rachunek. Należy zatem wskazać, że art. 71 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest niezgodny z art. 61 rozporządzenia nr 883/2004. Mając na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że zmiana polegająca na uchyleniu art. 71 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy ma na celu jedynie uporządkowanie przepisów prawa

i usunięcie rozbieżności między przepisami ustawy a przepisami rozporządzenia nr 883/2004.

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” (KK NSZZ „Solidarność”) zakwestionowała odstępnie w 2010 r. od waloryzacji zasiłków dla bezrobotnych przyznanych po dniu 31 grudnia 2009 r. W opinii KK NSZZ „Solidarność” fakt podwyższenia kwoty zasiłku nie jest warunkiem wystarczającym do podjęcia takiego działania, zwłaszcza że celem waloryzacji jest łagodzenie skutku wzrostu cen towarów i usług oraz mając na uwadze wysokość tego świadczenia w świetle przepisów konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Uwaga początkowo nie została przyjęta, ale w wyniku decyzji podjętej przez Radę Ministrów odstąpiono od planowanego ograniczenia waloryzacji zasiłków w 2010 r.

Związek Rzemiosła Polskiego (ZRP) poparł kierunek zmian zawartych w projekcie ustawy, podnosząc, że przedłożone propozycje w sposób kompleksowy odnoszą się do zmian, jakie zaistniały na rynku pracy od momentu wejścia w życie ostatniej nowelizacji ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. ZRP zwrócił uwagę na słuszność działań zmierzających do doprecyzowania przepisów budzących wątpliwości interpretacyjne oraz konieczność dostosowania przepisów ustawy do przepisów innych ustaw. ZRP pozytywnie odniósł się do zmiany wprowadzającej możliwość posiadania statusu bezrobotnego, który posiada jednocześnie wpis do ewidencji działalności gospodarczej, jak też zmiany mającej na celu wprowadzenie zakazu pozbawiania statusu bezrobotnego kobiety w ciąży oraz w okresie połogu z tej przyczyny, że upłynął już 90 dzień jej niezdolności do pracy.

Co do zasady za słuszne zostało uznane zrównanie we wskazanych w projekcie przypadkach innej pracy zarobkowej oraz działalności gospodarczej z zatrudnieniem. Niemniej jednak ZRP zwraca uwagę na ewentualne problemy, jakie z tego powodu mogą wyniknąć dla pracodawców, którzy przyjmują kierowane przez urząd pracy osoby bezrobotne, np. w ramach przygotowania zawodowego dorosłych i inwestują w nie swój czas i środki.

Natomiast w kwestii zmiany wprowadzającej możliwość refundacji producentowi rolnemu kosztów doposażenia lub wyposażenia stanowiska pracy dla skierowanego

bezrobotnego, ZRP nie negując samej propozycji rozszerzenia podmiotowego przepisu stanął jednak na stanowisku, że uprawnienie to powinno przysługiwać jedynie producentom rolnym zrzeszonym w rolniczych spółdzielniach produkcyjnych, które za swoich członków opłacają składki na Fundusz Pracy.

Powyższa uwaga nie została przyjęta. Celem wprowadzenia zmiany polegającej na rozszerzeniu kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania z refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego o producentów rolnych było poszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do refundacji w taki sposób, aby umożliwić podjęcie przez osobę bezrobotną zatrudnienia u każdego producenta rolnego prowadzącego działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej, niezależnie od tego czy dany podmiot pozostaje zrzeszony w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, czy też nie. Wszyscy producenci rolni powinni mieć możliwość aktywnego uczestniczenia w realizacji polityki państwa w walce z bezrobociem, które właśnie na terenach wiejskich stanowi szczególnie doniosły problem i tym samym pełnić rolę dynamizującą gospodarczy i cywilizacyjny rozwój obszarów wiejskich.

Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” (PKPP „Lewiatan”) przychylnie odniosła się do zaproponowanych w projekcie ustawy zmian mających na celu ograniczenie biurokracji i poprawę efektywności usług rynku pracy. Szczególnie pozytywnie odniosła się do zmian w zakresie zasad pozbawiania statusu bezrobotnego w przypadku niestawiennictwa w powiatowym urzędzie pracy w wyznaczonym terminie.

Jednocześnie PKPP „Lewiatan” zwróciła uwagę na zmiany, które w jej opinii mogą mieć negatywny wpływ na rynek pracy, tj. rozszerzenie zakazu przyjmowania przez powiatowy urząd pracy ofert pracy od pracodawcy, który jest objęty postępowaniem dotyczącym naruszenia przepisów prawa pracy czy wliczania okresów pobierania zasiłku i stypendium do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych.

Uwagi nie zostały przyjęte, gdyż aktualnie trwające prace nad nowelizacją ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy zostały ograniczone przede wszystkim do zmian o charakterze porządkowym, stosownie do uzyskanego w tym

zakresie zwolnienia z opracowywania założeń do projektu nowej ustawy. Postulowana zmiana dotycząca niewliczania okresów pobierania zasiłku i stypendium do okresu pracy wymaganego do nabycia lub zachowania uprawnień pracowniczych ma charakter merytoryczny, daleko wkraczający w prawa pracowników, co wyklucza jej uwzględnienie przy okazji niniejszej nowelizacji. Jednocześnie wniosek, aby okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz stypendium nie był zaliczany do okresu wymaganego do uzyskania lub zachowania uprawnień pracowniczych powinien być poddany pod dyskusję i ocenę nie tylko organizacji reprezentujących pracodawców, ale również pracowników, co potwierdza brak możliwości uwzględnienia obecnie tego wniosku.

Ponadto PKPP „Lewiatan” zwróciła uwagę na konieczność doprecyzowania art. 46 ust. 1 pkt 1a ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w odniesieniu do obowiązku zatrudnienia pracowników przez producenta rolnego. W opinii PKPP „Lewiatan” z zaproponowanego brzmienia tego przepisu wynika, że refundację kosztów wyposażenia lub wyposażenia stanowiska pracy mogą otrzymać producenci prowadzący dział specjalny produkcji rolnej, którzy nie są pracodawcami, a zatem nie opłacają składek na Fundusz Pracy.

Uwaga nie została przyjęta z przyczyn wskazanych przy omówieniu podobnej uwagi zgłoszonej przez Związek Rzemiosła Polskiego.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego pozytywnie zaopiniowała projekt ustawy.

3. Wpływ ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przyjęcie ustawy powoduje rozszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do korzystania z instrumentów i usług rynku pracy oraz umożliwia finansowanie z Funduszu Pracy wydatków ponoszonych na nowe instrumenty rynku pracy wprowadzone ustawą. Jednocześnie przyjęcie ustawy nie spowoduje zwiększenia wydatków Funduszu Pracy, gdyż odbywać się będzie w ramach środków Funduszu Pracy, określonych w planie finansowym Funduszu Pracy, stanowiącym integralną część ustawy budżetowej.

Ze środków Funduszu Pracy zostaną sfinansowane nowe tytuły wydatków w zakresie:

- 1) szkoleń i stypendiów finansowanych z Funduszu Pracy w związku z proponowaną zmianą dotyczącą wypłaty stypendium w wysokości 20 % zasiłku bezrobotnym, którzy w trakcie szkolenia podjęli działalność gospodarczą – 129,1 tys. zł;
- 2) kosztów ubezpieczenia wypadkowego oraz ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków w przypadku osób, które w trakcie szkolenia podjęły zatrudnienie (przy założeniu, że ze stypendium skorzysta 36 tys. osób przez 45 dni) oraz osób, które podjęły zatrudnienie w trakcie studiów podyplomowych finansowanych z Funduszu Pracy (przy założeniu, że ze studiów podyplomowych skorzysta 500 osób przez 12 miesięcy) – 77,4 tys. zł;
- 3) kosztów wypłaty instytucji szkoleniowej jednorazowej kwoty w wysokości do 50 % minimalnego wynagrodzenia za pracę za każdego bezrobotnego, który wskutek działania tej instytucji podjął działalność gospodarczą – 3 951 tys. zł;
- 4) kosztów dofinansowania studiów podyplomowych podjętych przez osoby prowadzące działalność gospodarczą w wieku powyżej 45 lat, zainteresowanych pomocą w rozwoju zawodowym – 4 725 tys. zł;
- 5) kosztów refundacji producentom rolnym kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych – 18 900 tys. zł;
- 6) kosztów przejazdu na egzamin, poniesionych przez bezrobotnego – 1 250 tys. zł;
- 7) wypłaty zasiłków dla bezrobotnych – w związku z projektowaną zmianą umożliwiającą bezrobotnym posiadającym prawo do zasiłku wybór korzystniejszego świadczenia w przypadku uczestnictwa w szkoleniu – 14,1 tys. zł;
- 8) kosztów obsługi wyodrębnionych rachunków bankowych Funduszu Pracy – 156 tys. zł;
- 9) kosztów konferencji organizowanych przez ministra właściwego do spraw pracy dla kadry publicznych służb zatrudnienia i Ochotniczych Hufców Pracy w celu promowania osiągnięć i dobrych praktyk – 50 tys. zł.

Razem wydatki Funduszu Pracy na finansowanie rozwiązań wprowadzonych projektem ustawy wyniosą 29 252,6 tys. zł.

Jednocześnie w związku z umorzeniem składek na Fundusz Pracy za okres, w którym kobieta, prowadząc działalność gospodarczą, przebywała jednocześnie na urlopie wychowawczym spowoduje zmniejszenie przychodów Funduszu Pracy o kwotę szacowaną na 35 900 tys. zł.

Proponowana zmiana w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadzająca zwolnienie z podatku dochodowego od osób fizycznych kwoty kosztów przejazdu na egzamin zwróconej bezrobotnemu przez powiatowy urząd pracy, spowoduje zmniejszenie wpływów z tytułu tego podatku. Z uwagi na to, że na ten cel przewidywane jest wydatkowanie kwoty 1 250 tys. zł ze środków Funduszu Pracy, o wpływy z podatku od takiej kwoty mogą zostać uszczuplone dochody budżetu państwa.

Oszacowano, że zmiana zaproponowana w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, polegająca na objęciu osób pobierających stypendium w okresie odbywania studiów podyplomowych ubezpieczeniem wypadkowym spowoduje zwiększenie wpływów do funduszu wypadkowego funkcjonującego w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w skali 12 miesięcy o 7 tys. zł.

Proponowane zmiany w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych nie spowodują uszczuplenia wpływów do Narodowego Funduszu Zdrowia z tytułu składki na ubezpieczenie zdrowotne, ponieważ polegają na doprecyzowaniu podstawy naliczania składki w 2010 r. i w latach następnych, za bezrobotnych nieposiadających prawa do zasiłku. Przyjęto, że składka na ubezpieczenie zdrowotne za bezrobotnych nieposiadających prawa do zasiłku będzie naliczana od kwoty zasiłku dla bezrobotnych przysługującej po upływie pierwszych trzech miesięcy posiadania prawa do zasiłku.

W uzgodnieniu z Ministerstwem Finansów przyjęto rozwiązanie niepowodujące wzrostu wydatków budżetu państwa w tym zakresie w 2010 r. w stosunku do roku 2009.

Zmiany w ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy rozszerzające zakres podmiotowy kontroli prowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy nie będą generować dodatkowych wydatków, albowiem czynności kontrolne będą podejmowane w ramach istniejących zasobów kadrowych i finansowych Państwowej Inspekcji Pracy.

4. Wpływ ustawy na rynek pracy

Przyjęcie ustawy powinno spowodować ułatwienie organom administracji publicznej stosowania prawa. Podkreślenia wymaga, że część przepisów powodowało trudności interpretacyjne i rozbieżności w stosowaniu przepisów przez organy administracji. Powyższe ułatwienie dotyczy także obywateli, ponieważ przejrzystość i zrozumiałość przepisów prawa powinna im ułatwić realizację uprawnień oraz wykonywanie obowiązków wynikających z ustawy.

Ponadto rozszerzenie podmiotowego zakresu kontroli prowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy umożliwi realizację zadań kontrolnych we wszystkich podmiotach posiadających status agencji zatrudnienia.

5. Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Proponowane zmiany nie powinny wpływać negatywnie na segmenty rynku i zakłócać w jakikolwiek sposób mechanizmów konkurencji. Przedmiotu regulacji nie stanowią bowiem kwestie gospodarcze, konkurencji, monopolizacji, prywatyzacji itd.

Proponowane regulacje nie zmieniają istoty funkcjonowania gospodarki ani roli przedsiębiorców.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 2 lipca 2010 r.

DPUE - 920 - 160 - 10/jf/3
SM-1574

dot.: RM-10-59-10 z 21.07.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

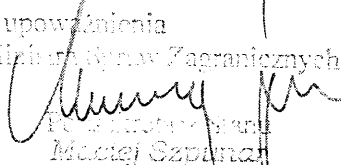
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Maciej Szpirnacki

Do wiadomości:
Pani Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 2010 r.

w sprawie dokonywania ze środków Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej

Na podstawie art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki i tryb dokonywania przez starostę ze środków Funduszu Pracy refundacji podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą, zwanemu dalej „podmiotem” oraz producentowi rolnemu, zwanemu dalej „producentem”, kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego, zwanej dalej „refundacją”;
- 2) szczegółowe warunki i tryb przyznawania bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej;
- 3) formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji lub środków Funduszu Pracy przyznanych jednorazowo na podjęcie działalności gospodarczej, w przypadku niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

2. Refundacja stanowi pomoc de minimis, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), albo pomoc de minimis w rybołówstwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6), w zakresie przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa, albo pomoc de minimis w sektorze produkcji rolnej, w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z dnia 21.12.2007 r., str. 35), i są udzielane zgodnie z przepisami tych rozporządzeń, z wyłączeniem środków przyznawanych w zakresie krajowego transportu osób taksówkami.

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr ..., poz.
www.inforflex.pl

3. Przyznane bezrobotnemu środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, stanowią pomoc de minimis, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), albo pomoc de minimis w rybołówstwie, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6), w zakresie przetwórstwa lub wprowadzania do obrotu produktów rybołówstwa, i są udzielane zgodnie z przepisami tych rozporządzeń, z wyłączeniem środków przyznawanych w zakresie krajowego transportu osób taksówkami.

4. Refundacji nie udziela się, jeżeli łącznie z inną pomocą ze środków publicznych, niezależnie od jej formy i źródła pochodzenia, w tym ze środków z budżetu Unii Europejskiej, udzieloną w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych, spowoduje przekroczenie dopuszczalnej intensywności pomocy określonej dla danego przeznaczenia pomocy.

§ 2. 1. Podmiot lub producent zamierzający wyposażyć lub doposażyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego może złożyć do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu lub producenta, albo ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego wniosek w sprawie udzielenia refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla bezrobotnego, zwany dalej „wnioskiem o refundację”,

2. Wniosek o refundację określa:

1) oznaczenie podmiotu lub producenta, w tym:

- a) numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) lub numer identyfikacyjny w krajowym systemie ewidencji producentów,
- b) numer identyfikacji podatkowej (NIP),
- c) datę rozpoczęcia prowadzenia działalności,
- d) symbol podklasy rodzaju prowadzonej działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD),
- e) oznaczenie formy prawnej prowadzonej działalności;

2) liczbę wyposażanych lub doposażanych stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych;

3) kalkulację wydatków na wyposażenie lub doposażenie dla poszczególnych stanowisk pracy i źródła ich finansowania;

4) wnioskowaną kwotę refundacji;

5) szczegółową specyfikację i harmonogram wydatków dotyczących wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, w tym środków niezbędnych do zapewnienia zgodności stanowiska pracy z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz wymaganiami ergonomii;

6) rodzaj pracy, jaka będzie wykonywana przez skierowanych bezrobotnych;

7) wymagane kwalifikacje i inne wymagania niezbędne do wykonywania pracy, jakie powinni spełniać skierowani bezrobotni;

8) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu refundacji, o której mowa w § 10;

9) podpis podmiotu lub producenta lub osób uprawnionych do reprezentowania tego podmiotu lub producenta zamierzającego wyposażyć lub doposażyć stanowisko pracy dla skierowanego bezrobotnego.

3. Do wniosku o refundację podmiot dołącza oświadczenia o:

- 1) prowadzeniu działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, z tym że do okresu prowadzenia działalności gospodarczej nie wlicza się okresu zawieszenia działalności gospodarczej;
- 2) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z wypłacaniem w terminie wynagrodzeń pracownikom oraz z opłacaniem w terminie składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- 3) niezaleganiu w dniu złożenia wniosku z opłacaniem w terminie innych danin publicznych;
- 4) nieposiadaniu w dniu złożenia wniosku nieuregulowanych w terminie zobowiązań cywilnoprawnych;
- 5) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);
- 6) nieznajdowaniu się w trudnej sytuacji ekonomicznej, w rozumieniu Komunikatu Komisji - Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2) oraz Komunikatu Komisji dotyczącego przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 156 z 09.07.2009, str. 3);
- 7) nierozwiązaniu, w okresie 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, stosunku pracy z pracownikiem za wypowiedzeniem dokonany przez podmiot.

4. Do wniosku producent dołącza oświadczenia, o których mowa w ust. 3 pkt 2-7, oraz oświadczenie o prowadzeniu produkcji rolniczej w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej przez okres co najmniej 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku.

5. Producent prowadzący produkcję rolniczą w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej dołącza do wniosku oświadczenie o zatrudnianiu w okresie co najmniej 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku, w każdym miesiącu, co najmniej 1 pracownika na podstawie stosunku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy.

§ 3. 1. Wniosek o refundację może być przez starostę uwzględniony, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2 i 4, w przypadku gdy podmiot spełnia łącznie warunki, o których mowa w § 2 ust. 3, oraz w przypadku gdy producent spełnia łącznie warunki, o których mowa w § 2 ust. 4 i 5, oraz złożył kompletny i prawidłowo sporządzony wniosek.

2. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, starosta powiadamia podmiot oraz producenta w formie pisemnej w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889 i Nr 243, poz. 2426, z 2005 r. Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 132, poz. 1109, Nr 163, poz. 1363, Nr 178, poz. 1479 i Nr 180, poz. 1493, z 2006 r. Nr 190, poz. 1409, Nr 218, poz. 1592 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 123, poz. 850, Nr 124, poz. 859 i Nr 192, poz. 1378, z 2008 r. Nr 90, poz. 560, Nr 122, poz. 782, Nr 171, poz. 1056, Nr 173, poz. 1080 i Nr 214, poz. 1344, z 2009 r. Nr 62, poz. 504, Nr 63, poz. 533, Nr 166, poz. 1317, Nr 168, poz. 1323, Nr 190, poz. 1474, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 7, poz. 46.

§ 4. 1. Podstawą refundacji jest umowa zawarta przez starostę z podmiotem lub producentem.

2. Umowa o refundację powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu lub producenta do:

- 1) zatrudnienia na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy skierowanego bezrobotnego przez okres co najmniej 24 miesięcy;
- 2) utrzymania przez okres co najmniej 24 miesięcy stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją;
- 3) zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, całości przyznanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku:
 - a) złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, o których mowa w § 2 ust. 3 w przypadku podmiotu, oraz oświadczeń, o których mowa § 2 ust. 4 i 5 w przypadku producenta;
 - b) naruszenia innych warunków umowy;
- 4) zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, przyznanej refundacji w wysokości proporcjonalnej do okresu niezatrudniania na utworzonych stanowiskach pracy skierowanych bezrobotnych, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 1 lub pkt 2.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, może być zawarta, o ile w dniu jej zawarcia nie ulegnie zmniejszeniu stan zatrudnienia z dnia złożenia wniosku, wynikający z warunku, o którym mowa w § 2 ust. 3 pkt 7 i ust. 5.

§ 5. Refundacja jest dokonywana po przedłożeniu przez podmiot lub producenta rozliczenia i udokumentowania poniesionych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia zatrudnienia skierowanego bezrobotnego kosztów na wyposażenie lub doposażenie stanowiska pracy, zatrudnieniu na tym stanowisku skierowanego bezrobotnego oraz spełnieniu innych warunków określonych w zawartej umowie.

§ 6. 1. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą może złożyć do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności gospodarczej wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, w tym na pokrycie kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa związanych z podjęciem tej działalności.

2. Wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej zawiera:

- 1) kwotę wnioskowanych środków;
- 2) rodzaj działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, którą zamierza podjąć bezrobotny;
- 3) symbol podklasy rodzaju działalności określony zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD);
- 4) kalkulację kosztów związanych z podjęciem działalności gospodarczej oraz źródła ich finansowania;
- 5) specyfikację i harmonogram wydatków w ramach wnioskowanych środków, przeznaczanych w szczególności na zakup środków trwałych, urządzeń, maszyn, materiałów, towarów, usług i materiałów reklamowych, pozyskanie lokalu;
- 6) proponowaną formę zabezpieczenia zwrotu środków, o której mowa w § 10.

3. Do wniosku o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej bezrobotny dołącza oświadczenia o:

- 1) korzystaniu lub niekorzystaniu z bezzwrotnych środków Funduszu Pracy lub innych środków publicznych na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 2) nieprowadzeniu działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 3) wykorzystaniu przyznanych środków zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) niepodejmowaniu zatrudnienia w okresie 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej;
- 5) niekaralności w okresie 2 lat przed dniem złożenia wniosku za przestępstwa przeciwko obrotowi gospodarczemu, w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny;
- 6) rezygnacji z możliwości zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy po dniu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej;
- 7) niezłożeniu wniosku do innego starosty o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej lub środków na założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej.

§ 7. 1. Wniosek o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej może być przez starostę uwzględniony w przypadku gdy bezrobotny:

- 1) w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku:
 - a) nie odmówił, bez uzasadnionej przyczyny, przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zwanej dalej „ustawą”,
 - b) z własnej winy nie przerwał szkolenia, stażu, wykonywania prac społecznie użytecznych lub innej formy pomocy określonej w ustawie,
 - c) po skierowaniu podjął szkolenie, przygotowanie zawodowe dorosłych, staż lub inną formę pomocy określoną w ustawie;
- 2) nie otrzymał dotychczas z Funduszu Pracy lub z innych środków publicznych bezzwrotnych środków na podjęcie działalności gospodarczej lub rolniczej, założenie lub przystąpienie do spółdzielni socjalnej;
- 3) nie prowadził działalności gospodarczej w okresie 12 miesięcy przed dniem złożenia wniosku;
- 4) spełnia warunki, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 5 i 6;
- 5) złożył kompletny i prawidłowo sporządzony wniosek.

3. O uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia wniosku o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej starosta powiadamia bezrobotnego, w formie pisemnej, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku. W przypadku nieuwzględnienia wniosku starosta podaje przyczynę odmowy.

§ 8. 1. Przyznanie bezrobotnemu ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej jest dokonywane na podstawie umowy.

2. Umowa o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej powinna zawierać, w szczególności, zobowiązanie bezrobotnego do:

- 1) wydatkowania, w terminie określonym w umowie, w okresie od dnia zawarcia umowy do 30 dnia od dnia podjęcia działalności gospodarczej, zgodnie z przeznaczeniem środków otrzymanych przez bezrobotnego;
- 2) udokumentowania i rozliczenia wydatkowania otrzymanych środków w terminie określonym w umowie, nieprzekraczającym dwóch miesięcy od dnia podjęcia działalności gospodarczej;

- 3) zwrotu, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania starosty, przyznanych środków wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia ich otrzymania, jeżeli:
- a) otrzymane środki wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
 - b) będzie prowadził działalność gospodarczą przez okres krótszy niż 12 miesięcy; do okresu prowadzenia działalności gospodarczej zalicza się przerwy w jej prowadzeniu z powodu choroby lub korzystania ze świadczenia rehabilitacyjnego,
 - c) podejmie zatrudnienie lub zawiesi prowadzenie działalności gospodarczej w okresie pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej,
 - d) złożył niezgodne z prawdą oświadczenia, o których mowa w § 6 ust. 3,
 - e) naruszy inne warunki umowy.

5. Starosta może przedłużyć terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, w przypadku gdy za ich przedłużeniem przemawiają względy społeczne, w szczególności przypadki losowe i sytuacje niezależne od bezrobotnego.

6. W przypadku śmierci bezrobotnego w okresie od dnia zawarcia umowy o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej do upływu 12 miesięcy prowadzenia tej działalności, zwrotu wypłaconych środków dochodzi się w wysokości proporcjonalnej do okresu nieprowadzenia działalności gospodarczej. Od kwoty podlegającej zwrotowi nie nalicza się odsetek ustawowych.

§ 9. Do wniosku o refundację oraz przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej należy dołączyć informację o otrzymanej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* w zakresie wynikającym z art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404 oraz z 2008 r. Nr 93, poz. 585).

§ 10. 1. Formami zabezpieczenia zwrotu: przez podmiot i producenta - refundacji, a przez bezrobotnego - otrzymanych ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej może być poręczenie, weksel z poręczeniem wekslowym (aval), gwarancja bankowa, zastaw na prawach lub rzeczach, blokada rachunku bankowego albo akt notarialny o poddaniu się egzekucji przez dłużnika.

2. W przypadku poręczenia, o którym mowa w ust. 1, poręczyciel przedkłada oświadczenie o uzyskiwanych dochodach ze wskazaniem źródła i kwoty dochodu oraz o aktualnych zobowiązaniach finansowych z określeniem wysokości miesięcznej spłaty zadłużenia, podając jednocześnie imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, jeżeli został nadany, oraz nazwę i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość.

3. Poręczyciel potwierdza własnoręcznym podpisem, pod rygorem odpowiedzialności przewidzianej w art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, prawdziwość informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 2.

§ 11. Rozliczenie poniesionych i udokumentowanych przez podmiot lub producenta kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz wydatkowania przez bezrobotnego otrzymanych środków na podjęcie działalności gospodarczej jest dokonywane w kwocie brutto.

§ 12. 1. Wnioski o refundację oraz wnioski o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, złożone, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie rozporządzenia, rozpatruje się na podstawie niniejszego rozporządzenia.

2. Do umów o refundację oraz umów o przyznanie ze środków Funduszu Pracy jednorazowo środków na podjęcie działalności gospodarczej, zawartych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 13. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 30 czerwca 2014 r.

§ 14 . Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. ⁴⁾

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 17 kwietnia 2009 r. w sprawie dokonywania refundacji ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 62, poz. 512, z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację upoważnienia zawartego w art. 46 ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.).

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej wynika ze zmiany brzmienia delegacji zawartej w art. 46 ust. 6 ustawy z dnia o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r. Nr ..., poz. ...). Wprowadzone zmiany w ww. ustawie poszerzają krąg podmiotów, które mogą ubiegać się o refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego. Obok podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, zwanych dalej „podmiotami”, również producenci rolni prowadzący działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej, zwani dalej „producentami”, będą mogli wnioskować o przyznanie refundacji kosztów tworzenia miejsc pracy dla skierowany bezrobotnych.

W celu umożliwienia realizacji przyjętych rozwiązań w zakresie przyznawania środków z Funduszu Pracy podmiotom oraz producentom w projekcie rozporządzenia przyjęto, że refundacja kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego stanowić będzie pomoc de minimis i będzie udzielana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5), albo rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis dla sektora rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L 193 z 25.07.2007, str. 6), albo rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. U. UE L 337 z dnia 21.12.2007, str. 35).

Podmiot oraz producent, który w okresie ostatnich 6 miesięcy nie rozwiązał stosunku pracy z pracownikiem za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę, może ubiegać się o przyznanie refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego.

Ponadto mając na uwadze art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, iż pracodawca/podmiot lub inna jednostka organizacyjna, a także inne osoby podlegające ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowemu lub zaopatrzeniu emerytalnemu są obowiązane opłacać za siebie składkę na Fundusz Pracy od dnia podjęcia zatrudnienia/rozpoczęcia działalności gospodarczej, w przypadku producenta rolnego prowadzącego działalność rolniczą, który nie ma obowiązku opłacania składki na Fundusz Pracy za siebie, przyjęto, że warunkiem udzielenia pomocy producentowi będzie przez niego spełnienie warunku zatrudniania na podstawie stosunku pracy co najmniej jednego pracownika przez okres co najmniej 12 miesięcy przed wystąpieniem o pomoc publiczną, za który istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy.

Podmiot/producent składa wniosek do starosty właściwego ze względu na siedzibę tego podmiotu/producenta lub ze względu na miejsce wykonywania pracy przez skierowanego bezrobotnego. Refundacja ze środków Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy jest dokonywana na wniosek podmiotu/producenta po przedłożeniu rozliczenia i udokumentowania poniesionych w okresie od dnia zawarcia umowy do dnia zatrudnienia skierowanego bezrobotnego kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy oraz zatrudnienia na tym stanowisku bezrobotnego.

W umowie podmiot i producent są zobowiązani do zatrudnienia skierowanego bezrobotnego na wyposażonym lub doposażonym stanowisku pracy przez okres co najmniej 24 miesięcy. Umowa powinna być zawarta na piśmie oraz zawierać zapis o obowiązku zwrotu dokonanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia uzyskania środków, w przypadku naruszenia przez podmiot/producenta warunków umowy.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców projekt rozporządzenia określa również sytuacje niedotrzymania warunków umowy, w przypadku wystąpienia których wnioskodawca ma możliwość proporcjonalnego zwrotu środków.

W przypadku przyznawania bezrobotnym środków z Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej proponowane rozwiązania są w większości powtórzeniem przepisów obecnie obowiązujących. Bezrobotny zamierzający podjąć działalność gospodarczą składa do starosty właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub pobytu, albo ze względu na miejsce prowadzenia działalności wniosek o przyznanie jednorazowo środków na jej podjęcie, w tym kosztów pomocy prawnej, konsultacji i doradztwa dotyczących tej działalności.

Przyznanie bezrobotnemu środków na podjęcie działalności gospodarczej następuje na podstawie umowy zawartej ze starostą. W umowie bezrobotny jest zobowiązany do prowadzenia działalności przez okres co najmniej 12 miesięcy, a w okresie trwania umowy do niepodejmowania zatrudniania. Dopuszcza się natomiast w pierwszych 12 miesięcy prowadzenia działalności gospodarczej podjęcie innej pracy zarobkowej.

Ponadto projekt określa dopuszczalne przerwy w wymaganym 12 miesięcznym okresie prowadzenia działalności gospodarczej, jak również sytuacje kiedy nie ma konieczności dochodzenia zwrotu przyznanych środków.

W projekcie został utrzymany warunek stanowiący, że wniosek o przyznanie środków z Funduszu Pracy może być przez starostę uwzględniony w przypadku bezrobotnych, którzy w okresie 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku nie odmówili, bez uzasadnionej przyczyny, przyjęcia propozycji odpowiedniej pracy lub innej formy pomocy określonej w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Analogiczne rozwiązanie należy przyjęto wobec bezrobotnego, który w badanym okresie 12 miesięcy z własnej winy nie przerwał lub po otrzymaniu skierowania podjął odpowiednią pracę lub inną formę pomocy. Zaproponowana zmiana jest zgodna z rozwiązaniami określonymi w art. 33 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w myśl którego starosta pozbawia statusu bezrobotnego bezrobotnego, który odmówił, przerwał, bądź po skierowaniu nie podjął, bez uzasadnionej przyczyny lub z własnej winy, proponowanej formy pomocy określonej w ustawie. Należy podkreślić ponadto, że ww. środki przyznawane są bezzwrotnie, zatem wymóg spełnienia przez bezrobotnego ww. warunków jest uzasadniony.

Przyznane środki na podjęcie działalności gospodarczej, stanowią nadal pomoc de minimis w rozumieniu przepisów ww. rozporządzeń Komisji (WE) nr 1998/2006 albo Komisji (WE) nr 875/2007, i są udzielane zgodnie z warunkami wynikającymi z tych rozporządzeń.

Z uwagi na to, że zgodnie z przepisami przejściowymi powołanych wyżej rozporządzeń Komisji, po upływie okresu obowiązywania tych rozporządzeń, wszelka pomoc de minimis spełniająca warunki w nich określone może być przyznawana przez kolejne sześć miesięcy, przyjęto okres obowiązywania rozporządzenia do dnia 30 czerwca 2014 r.

Projekt rozporządzenia określa formy zabezpieczenia zwrotu otrzymanej refundacji oraz przyznanych środków na podjęcie działalności gospodarczej, na wypadek niedotrzymania warunków umowy dotyczącej ich przyznania.

Proponowane regulacje są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), dlatego nie podlega notyfikacji.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływało rozporządzenie

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia bezpośrednio dotyczyć będą:

- powiatowych urzędów pracy,
- podmiotów prowadzących działalność gospodarczą,
- producentów rolnych prowadzących działalność rolniczą w gospodarstwie rolnym lub w dziale specjalnym produkcji rolnej,
- bezrobotnych.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przedłożony do opinii ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych oraz organizacji pracodawców. Projekt rozporządzenia zostanie również poddany uzgodnieniom międzyresortowym.

Projekt zostanie także uzgodniony z Komisją Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt zostanie zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

3. Wpływ rozporządzenia na finanse publiczne, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw i rozwój regionalny

Przyjęcie projektu rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego i budżetu państwa (Funduszu Pracy), gdyż rozporządzenie określa jedynie warunki i tryb przyznawania środków Funduszu Pracy na refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy oraz na podjęcie działalności gospodarczej przez bezrobotnych. Środki Funduszu Pracy wydatkowane na cele określone w rozporządzeniu mieszczą się w projekcie planu finansowego Funduszu Pracy, stanowiącym integralną część ustawy budżetowej.

Przyznawanie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą i producentom rolnym prowadzącym działalność rolniczą środków na wyposażenia lub doposażenia stanowisk pracy oraz bezrobotnym na podjęcie działalności gospodarczej będzie przyczyniać się do skutecznego przeciwdziałania bezrobociu oraz łagodzeniu jego negatywnych skutków, a tym samym poprawy sytuacji na rynku pracy. Tworzenie nowych miejsc pracy przez producentów rolnych przyczyni się do aktywizacji osób bezrobotnych zamieszkujących tereny rolnicze.

07_16zb

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾
z dnia.....2010 r.
w sprawie sposobu trybu organizowania prac społecznie użytecznych

Na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób i tryb organizowania prac społecznie użytecznych, w tym szczegółowe warunki ustalania świadczenia za wykonywanie prac społecznie użytecznych.

§ 2. 1. Gmina sporządza do dnia 31 stycznia każdego roku roczny plan potrzeb w zakresie wykonywania prac społecznie użytecznych, zwany dalej "planem", i przesyła go właściwemu miejscowo staroście i kierownikowi ośrodka pomocy społecznej.

2. Plan określa w szczególności:

- 1) rodzaje prac społecznie użytecznych;
- 2) liczbę godzin wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 3) liczbę bezrobotnych bez prawa do zasiłku dla bezrobotnych korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej oraz liczbę osób uczestniczących w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielniania, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy, zwanych dalej „osobami”, które mogą być skierowane do wykonywania prac społecznie użytecznych

§ 3. 1. Starosta zawiera z gminą porozumienie dotyczące wykonywania prac społecznie użytecznych, określające w szczególności:

- 1) liczbę osób, które zostaną skierowane w okresie objętym porozumieniem do wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 2) liczbę godzin wykonywania prac społecznie użytecznych ogółem oraz miesięcznie przez jedną osobę;
- 3) rodzaj i miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych wraz z oznaczeniem podmiotów, w których będą organizowane prace społecznie użyteczne;
- 4) okresy wykonywania prac społecznie użytecznych i liczbę osób skierowanych do wykonywania w tych okresach prac społecznie użytecznych;
- 5) obowiązek informowania starosty i dyrektora powiatowego urzędu pracy o nieobecności lub odmowie wykonywania prac społecznie użytecznych przez skierowaną osobę;
- 6) wysokość i terminy refundowania przez starostę z Funduszu Pracy wypłaconych osobom świadczeń z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych.

2. Porozumienie powinno zawierać również postanowienia w zakresie zapewnienia osobom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy społecznie użytecznej oraz przestrzegania przepisów prawa pracy dotyczących wykonywania przez kobiety prac szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

3. Kierownik ośrodka pomocy społecznej na podstawie porozumienia sporządza listę osób, które mogą zostać skierowane do wykonywania prac społecznie użytecznych na terenie gminy, i przesyła ją do właściwego miejscowo powiatowego urzędu pracy. Lista powinna zawierać nazwiska i imiona, miejsca zamieszkania lub pobytu oraz numery ewidencyjne PESEL osób.

§ 4. 1. Gmina lub podmiot, w którym są organizowane prace społecznie użyteczne, przyjmuje skierowaną przez starostę osobę w celu wykonywania prac społecznie użytecznych, zgodnie z porozumieniem, o którym mowa w § 3, oraz poucza ją o konieczności przestrzegania ustalonego w miejscu wykonywania pracy społecznie użytecznej porządku i dyscypliny.

2. Przy przydziale prac społecznie użytecznych uwzględnia się wiek osoby, stan jej zdrowia oraz, w miarę możliwości, posiadane kwalifikacje.

3. Gmina lub podmiot, w którym są organizowane prace społecznie użyteczne, zapoznaje osobę z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 5. 1. Starosta przekazuje właściwemu kierownikowi ośrodka pomocy społecznej w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc poprzedni wykaz osób, które zostały skierowane do wykonywania prac społecznie użytecznych lub odmówiły przyjęcia propozycji ich wykonywania.

2. Gmina lub podmiot, w którym są organizowane prace społecznie użyteczne, niezwłocznie zawiadamia starostę i właściwego kierownika ośrodka pomocy społecznej w przypadku, gdy osoba:

- 1) nie zgłosi się do wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 2) nie podejmie przydzielonej mu pracy społecznie użytecznej;
- 3) opuści miejsce wykonywania prac społecznie użytecznych;
- 4) naruszy porządek i dyscyplinę w miejscu wykonywania pracy społecznie użytecznej.

§ 6. 1. Gmina lub podmiot, w którym są organizowane prace społecznie użyteczne, prowadzi ewidencję tych prac wykonywanych przez osoby i ustala wysokość przysługujących im świadczeń, uwzględniając rodzaj i efekty wykonywanej pracy.

2. Świadczenia przysługujące osobom są wypłacane przez gminę lub podmiot, w którym są organizowane prace społecznie użyteczne, w okresach miesięcznych z dołu.

§ 7. 1. Na wniosek gminy starosta refunduje ze środków Funduszu Pracy, do wysokości określonej w porozumieniu, o którym mowa w § 3, kwotę wypłaconych osobom w poprzednim miesiącu świadczeń.

2. Do wniosku gmina dołącza kopię listy osób, którym, za wykonywanie prac społecznie użytecznych, zgodnie z porozumieniem wypłacono świadczenie z podaniem jego wysokości.

§ 8. 1. W miastach na prawach powiatu nie zawiera się porozumienia, o którym mowa w § 3 ust. 1.

2. Prace społecznie użyteczne mogą być organizowane na wniosek prezydenta miasta na prawach powiatu skierowany do dyrektora właściwego powiatowego urzędu pracy, zawierający informacje i wymagania, o których mowa w § 3 ust. 1.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2010 r. Nr 28, poz. 146 i Nr.....poz.....)

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 25 października 2005 r. w sprawie trybu organizowania prac społecznie użytecznych (Dz. U. nr 210, poz. 1745), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 73a ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedstawienie istniejącego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana oraz wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 23a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy prace społecznie użyteczne, to prace organizowane przez gminę w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej, które wykonywane są przez bezrobotnych bez prawa do zasiłku na skutek skierowania przez starostę.

Z dniem 1 lutego 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 6, poz. 33), która wprowadzając zmiany w art. 73a umożliwiła kierowanie do tych prac również osób, uczestniczących na skutek skierowania powiatowego urzędu pracy w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, indywidualnym programie usamodzielnienia lub lokalnym programie pomocy społecznej.

Projektowane rozporządzenie jest realizacją upoważnienia zawartego w art. 73a ust. 6 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.) zmienianego przepisami projektu *ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw*, nad którym obecnie trwają prace.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz o zmianie niektórych innych ustaw wprowadzając nowe brzmienie upoważnienia uchyla jednocześnie dotychczasowe upoważnienie, określone w art. 73a ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, które stanowiło podstawę do wydania rozporządzenia regulującego tryb organizowania prac społecznie użytecznych, tj. rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 25 października 2005 r. w sprawie trybu organizowania prac społecznie użytecznych (Dz. U. Nr 210, poz. 1745). Zmiany w art. 73a ust. 6 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy określają, iż świadczenie z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych oraz zasady ich finansowania dotyczą nie tylko bezrobotnych, ale również osób skierowanych do tych prac, które są uczestnikami kontraktów socjalnych, indywidualnych programów usamodzielnienia, lokalnych programów pomocy społecznej i indywidualnych programów zatrudnienia socjalnego.

W związku z powyższym projektowane rozporządzenie rozszerza katalog osób, które będą mogły brać udział w pracach społecznie użytecznych.

Zmiany w projektowanym rozporządzeniu doprecyzowują, również iż świadczenie z tytułu wykonywania prac społecznie użytecznych oraz zasady ich finansowania dotyczą nie tylko bezrobotnych, ale również osób skierowanych do tych prac, które są uczestnikami kontraktów socjalnych, indywidualnych programów usamodzielnienia, lokalnych programów pomocy społecznej i indywidualnych programów zatrudnienia socjalnego.

W projektowanym rozporządzeniu naniesiona także została korekta porządkująca, wprowadzająca zgodnie z przyjętą terminologią tytuł dyrektora urzędu pracy zamiast kierownika urzędu pracy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą bezrobotnych bez prawa do zasiłku oraz osób uczestniczących w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielnienia, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy. Projektowane regulacje dotyczą także gmin i starostów, albowiem prace społecznie użyteczne, to prace organizowane przez gminę w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, organizacjach lub instytucjach statutowo zajmujących się pomocą charytatywną lub na rzecz społeczności lokalnej, które wykonywane są na skutek skierowania przez starostę.

2. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do opinii następujących podmiotów:

- 1) Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- 2) Forum Związków Zawodowych;
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”;
- 4) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych;
- 5) Związkowi Pracodawców Business Center Club;
- 6) Konfederacji Pracodawców Polskich;
- 7) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 8) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 9) Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych;
- 10) Związkowi Rzemiosła Polskiego;
- 11) Związkowi Powiatów Polskich.

Projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

3. Wpływ aktu normatywnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa, rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość oraz na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana zmiana nie zakłóca mechanizmów konkurencji oraz nie zmienia istoty funkcjonowania gospodarki i roli przedsiębiorców. Powinna sprzyjać wzrostowi zatrudnienia, a co z tym jest związane wzrostowi produkcji, poprzez lepsze dopasowanie kwalifikacji bezrobotnych bez prawa do zasiłku oraz osób uczestniczących w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielniania, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, jeżeli podjęły uczestnictwo w tych formach w wyniku skierowania powiatowego urzędu pracy.

4. Wskazanie źródeł finansowania

Finansowanie polega na refundacji gminie przez starostę ze środków Funduszu Pracy do 60% minimalnej kwoty świadczenia przysługującego bezrobotnemu i osobie uczestniczącej w kontrakcie socjalnym, indywidualnym programie usamodzielniania, lokalnym programie pomocy społecznej lub indywidualnym programie zatrudnienia socjalnego, do uczestnictwa w których zostały skierowane przez powiatowy urząd pracy na wniosek ośrodka pomocy społecznej. W 2008 r. do prac społecznie użytecznych skierowanych zostało 63 769 osób, w 2009 r. liczba osób wykonujących prace społecznie użyteczne wynosiła 65 768.

Proponowana zmiana nie spowoduje zwiększenia wydatków Funduszu Pracy, który stanowi integralną część ustawy budżetowej, albowiem starosta będzie wydatkował na ten cel środki Funduszu Pracy przyznane mu w ramach limitu na rok budżetowy.

5. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z przepisami Unii Europejskiej.

6. Informacja o podleganiu projektu notyfikacji

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 2010 r.

w sprawie sposobu finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansowymi

Na podstawie art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób finansowania wydatków z Funduszu Pracy, zwanego dalej „Funduszem”, o którym mowa w art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” oraz sposób współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansowymi

§ 2. 1. Fundusz jest państwowym funduszem celowym i stanowi wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje minister właściwy do spraw pracy, zwany dalej „dysponentem funduszu”.

2. Obsługę finansowo – księgową Funduszu prowadzi urząd obsługujący dysponenta Funduszu.

3. Obsługę finansowo – księgową Funduszu w zakresie środków przekazanych przez dysponenta Funduszu na wyodrębniony rachunek bankowy samorządom województw i powiatów, Ochotniczym Hufcom Pracy oraz wojewodom prowadzą ich jednostki organizacyjne.

4. Rachunkowość Funduszu prowadzona jest zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.³⁾), z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) oraz w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy Funduszu Pracy, zwany dalej „planem”, sporządzany na każdy rok budżetowy, w trybie przewidzianym dla opracowania projektu ustawy budżetowej.

2. Plan obejmuje w szczególności:

- 1) stan początkowy i końcowy środków pieniężnych, należności i zobowiązania;
- 2) przychody własne;
- 3) dotacje z budżetu państwa;
- 4) koszty na realizację zadań;
- 5) zadania finansowane ze środków Funduszu.

3. Dysponent Funduszu w terminie 21 dni od dnia ogłoszenia ustawy budżetowej zatwierdza plan Funduszu Pracy określający kwoty środków Funduszu na finansowanie zadań przez samorządy województw, samorządy powiatów, Ochotnicze Hufce Pracy, wojewodów oraz ministra, z uwzględnieniem kwot wynikających z ustawy budżetowej.

4. Do czasu zatwierdzenia planu Funduszu Pracy przez dysponenta Funduszu podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest projekt planu Funduszu Pracy.

§ 4. 1. Wydatki Funduszu ujęte w planie powinny być dokonywane w sposób celowy i oszczędny w granicach kwot w nim określonych, zgodnie z planowanym przeznaczeniem, w ramach posiadanych środków finansowych obejmujących bieżące przychody i środki finansowe pozostałe z okresów poprzednich, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wydatki wyższe niż planowane mogą być dokonywane bez zmiany planu jeżeli znajdują pokrycie w ponadplanowych przychodach lub środkach finansowych pozostałych z okresów poprzednich, po uzyskaniu, wydanej na wniosek ministra właściwego do spraw pracy, pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu (sejmowej komisji do spraw budżetu).

§ 5. 1. Wydatki wyższe niż planowane, które nie znajdują pokrycia w ponadplanowych przychodach lub środkach finansowych pozostałych z okresów poprzednich oraz przeniesienie wydatków pomiędzy poszczególnymi pozycjami planu, wymaga zmiany tego planu.

2. Zmiana planu w ciągu roku budżetowego może być dokonywana przez ministra właściwego do spraw pracy, po uzyskaniu zgody Ministra Finansów oraz pozytywnej opinii komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu (sejmowej komisji do spraw budżetu).

3. Minister właściwy do spraw pracy przed dokonaniem zmiany planu:

- 1) występuje do Ministra Finansów z wnioskiem o wydanie zgody na dokonanie zmiany, do którego dołącza uzasadnienie proponowanej zmiany;

- 2) po uzyskaniu zgody Ministra Finansów na dokonanie zmiany występuje o wydanie opinii w tej sprawie do komisji sejmowej właściwej do spraw budżetu (sejmowej komisji do spraw budżetu).

§ 6. Sprawozdanie z wykonania planu Funduszu sporządza się w terminach i na zasadach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

§ 7. 1. Starostowie po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady zatrudnienia mogą zlecić bankom i innym instytucjom finansowym dokonywanie z Funduszu wypłat świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 0,8% wypłaconych kwot.

2. W uzasadnionych przypadkach dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na zlecenie dokonywania wypłat świadczeń pieniężnych, o których mowa w ust. 2, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 1% wypłaconych kwot.

§ 8. Koszty Funduszu mogą być ponoszone wyłącznie na finansowanie zadań określonych w ustawie, w ramach posiadanych środków finansowych obejmujących bieżące przychody, w tym dotacje z budżetu państwa i pozostałości środków z okresów poprzednich.

§ 9. 1. Okresowo niewykorzystane środki finansowe Funduszu, z wyjątkiem środków pochodzących z dotacji z budżetu państwa, mogą być gromadzone przez dysponenta Funduszu na oprocentowanych, terminowych lokatach na rachunkach bankowych w bankach mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Dokonywanie oprocentowanych lokat nie może spowodować opóźnień w terminowym finansowaniu zadań określonych w ustawie lub w inny sposób ograniczać realizację tych zadań.

3. Odsetki od ulokowanych środków stanowią przychody Funduszu.

§ 10. Samorządy województw i powiatów, Ochotnicze Hufce Pracy oraz wojewodowie, realizując zadania finansowane z Funduszu Pracy, obowiązani są do:

- 1) właściwego dokumentowania przychodów i wydatków Funduszu;
- 2) udostępnienia do kontroli dokumentów dotyczących przychodów i wydatków Funduszu przedstawicielom dysponenta Funduszu oraz innym upoważnionym organom i instytucjom;
- 3) przekazywania dysponentowi Funduszu sprawozdania z przychodów i wydatków Funduszu zgodnie z zasadami wynikającymi z odrębnych przepisów;
- 4) przekazywania dysponentowi Funduszu informacji o posiadanym stanie środków pieniężnych Funduszu, zapotrzebowania na te środki w bieżącym i następnym

miesiącach roku budżetowego oraz innych danych i informacji niezbędnych dla zapewnienia płynności finansowej Funduszu;

- 5) przekazywania dysponentowi Funduszu, zgodnie z ustalonym przez dysponenta Funduszu terminem, informacji o efektywności realizowanych usług i instrumentów rynku pracy finansowanych z Funduszu w roku poprzednim;
- 6) przekazywania dysponentowi Funduszu, zgodnie z ustalonym przez dysponenta Funduszu terminem, rozliczenia wykorzystanych środków Funduszu z rezerwy dysponenta Funduszu.

§ 11. Dysponent Funduszu sporządza sprawozdanie z przychodów i wydatków Funduszu na zasadach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Dz. U. Nr 3, poz. 41).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W porozumieniu

MINISTER FINANSÓW

MINISTER PRACY

PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej – praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052 i Nr 161, poz. 1278.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz. U. z 2009 r. Nr 165, poz. 1316.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi realizację delegacji zawartej w art. 108 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.).

Dotychczasowe rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi (Dz. U. Nr 3, poz. 41) zostało wydane na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.).

Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415) przepisem art. 151 uchyliła ww. ustawę zachowując w mocy – zgodnie z treścią przepisu art. 149 ust. 1 – określone w tym przepisie dotychczasowe przepisy wykonawcze, między innymi przepisy powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 stycznia 2000 r., wydanego na podstawie art. 57 ust. 6 ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy, tj. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

W związku z powyższym dotychczasowe rozporządzenie utraci moc z dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.

Zgodnie z projektem rozporządzenia:

1. Fundusz Pracy stanowi wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje minister właściwy do spraw pracy, co jest zgodne z art. 103 ust. 2 i art. 109 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Obsługa finansowo – księgową Funduszu Pracy prowadzona jest przez urząd obsługujący dysponenta Funduszu tj. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

2. Obsługę finansowo – księgową środków Funduszu przekazanych przez dysponenta Funduszu Pracy na wyodrębniony rachunek bankowy samorządom województw i powiatów, Ochotniczym Hufcom Pracy oraz wojewodom prowadzą ich jednostki organizacyjne. Zgodnie bowiem z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, realizatorami zadań finansowanych z Funduszu Pracy są samorządy województw (wojewódzkie urzędy pracy), samorządy powiatów (powiatowe urzędy pracy), wojewodowie oraz Ochotnicze Hufce Pracy.

3. Dysponent Funduszu oraz wszystkie podmioty otrzymujące środki Funduszu, o których mowa w pkt 2 zobowiązane są sporządzać sprawozdania z przychodów i wydatków zgodnie z przepisami o statystyce publicznej.

Rachunkowość Funduszu powinna być prowadzona zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, z późn. zm.).

4. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest plan finansowy Funduszu Pracy przyjęty przez Sejm RP na dany rok w ramach ustawy budżetowej, który obejmuje: przychody i wydatki oraz stan środków Funduszu na początek i koniec roku budżetowego, w tym należności i zobowiązania.

5. Sprawozdania budżetowe z wykonania planu finansowego Funduszu Pracy podmioty dysponujące środkami Funduszu Pracy obowiązane są sporządzać w terminach i na zasadach określonych w przepisach dotyczących sprawozdawczości budżetowej.

6. Starostowie po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowej rady zatrudnienia mogą zlecić bankom i innym instytucjom finansowym dokonywanie wypłat z Funduszu świadczeń pieniężnych dla bezrobotnych i innych uprawnionych osób, jeżeli koszty ich wypłaty nie przekroczą 0,8 % wypłaconych kwot. W uzasadnionych przypadkach dysponent Funduszu może wyrazić zgodę na zlecenie ww. wypłat, jeżeli koszty ich dokonywania będą wyższe od 0,8 % wypłaconych kwot. Nadmienia się, że większość wypłat zasiłków i świadczeń przysługujących bezrobotnym i innym uprawnionym osobom nie jest wypłacana w siedzibie powiatowego urzędu pracy lecz za pośrednictwem banków lub innych instytucji finansowych. Wybór tych instytucji dokonywany jest z uwzględnieniem przepisów ustawy – Prawo zamówień publicznych.

7. Środki Funduszu mogą być wydatkowane wyłącznie na finansowanie zadań określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, do wysokości limitu (limitów) ustalonego na dany rok budżetowy przez dysponenta Funduszu na ich finansowanie. Zamknięty katalog zadań jakie mogą być finansowane z Funduszu Pracy określony został w art. 108 ust. 1 ww. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

8. W przypadku wystąpienia okresowo wolnych środków finansowych, dysponent Funduszu Pracy może dokonywać oprocentowanych lokat bankowych. Lokowanie wolnych środków Funduszu Pracy nie może spowodować opóźnień w terminowym finansowaniu zadań określonych w ustawie lub w inny sposób ograniczać realizację tych zadań. Odsetki od ulokowanych środków stanowią przychody Funduszu.

9. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia utraci moc rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 stycznia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad finansowania wydatków z Funduszu Pracy oraz sposobu współpracy organów zatrudnienia z bankami i instytucjami finansującymi – zachowane w mocy na podstawie art. 149 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Przewidziane w projekcie rozporządzenia regulacje będą dotyczyć:

- samorządów województw (wojewódzkich urzędów pracy),

- samorządów powiatów (powiatowych urzędów pracy),
- wojewodów (wydziałów polityki społecznej na finansowanie szkoleń pracowników urzędów pracy),
- Ochotniczych Hufców Pracy (otrzymujących środki Funduszu Pracy zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy).

2. Zakres konsultacji społecznych.

Projekt rozporządzenia zostanie poddany uzgodnieniom międzyresortowym, a także przekazany zostanie do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa.

Zawarte w projekcie rozporządzenia przepisy nie mają wpływu na finanse publiczne, w tym Funduszu Pracy - gdyż rozporządzenie określa jedynie zasady gospodarki finansowej tego Funduszu.

4. Wpływ na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, sytuację i rozwój regionalny.

Projekt rozporządzenia nie ma wpływu na rynek pracy oraz konkurencyjność podmiotów gospodarczych. Nie będzie mieć także wpływu na politykę gospodarczą i regionalną państwa.

5. Projekt rozporządzenia nie narusza przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej. Rozporządzenie nie podlega notyfikacji do UE.